[illegible]

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Iulie-Sept.1978 XXVIII,3 7800 FREIBURG-Germania
N° 147 Erbprinzenstr.17 A

CONSILIU NAŢIONAL,COMITET ŞI GUVERNE ÎN EXIL

Vestea constituirii Consiliului Naţional Român ne-a întinerit cu 25-30 de ani.De acolo de unde se vor fi aflând,răsar umbrele Generalului Rădescu,Gafencu, Tilea,Augustin Popa,Romulus Boilă,cu care am desbătut şi noi în acele timpuri îndepărtate ideea Reprezentanţei Româneşti în Exil.La drept vorbind,Consiliul Naţional a venit în discuţie mai târziu,prin 1953-56,oarecum vag şi numai cu Gafencu şi cu Tilea.In schimb de la început,din 1948 până mai deunăzi,în 1957, "Comitetul Naţional" s'a situat pe un plan de controversă permanentă.

Origina fostului "Comitet Naţional" este bizară.Trecem peste Comitetul prezidat scurt timp de Generalul Rădescu.Ne oprim la Comitetul D-lui Vişoianu,care a durat nominal un sfert de secol.Teoria după care D-l Vişoianu a reconstituit Comitetul la sfârşitul anului 1950 este pe cât de complicată pe atât de curioasă. Dl Vişoianu considera Constituţia din 1923 în vigoare şi în Exil.Regele,dacă are dreptul să însărcineze o persoană cu formarea Guvernului,cu atât mai mult poate indica pe cineva să înjghebeze un erzaţ de guvern,adică un "Comitet Naţional". "Cine poate mai mult poate şi mai puţin",prescrie un principiu de Drept.La baza Comitetului trebuiau să stea numai partidele democratice şi puteau fi cooptate persoane independente agreate de ele.Grupul Legionar era eliminat din oficiu ca nedemocrat,în ciuda declaraţiilor dlui Sima de adeziune la Democraţie.In fond, cu toată baza exclusivă a Partidului Naţional-Ţărănesc ultra-democratic în timpul lui Maniu,Mihalache şi Madgearu,noul "Comitet Naţional" apărea ca o încercare de refacere în exil a vechiului Stat oligarhic.Un Stat miniaturizat şi hibrid, în parte cu vechea tradiţie brătienistă după care Parlamentul depindea de Guvern şi nu Guvernul de Parlament,iar pe de altă parte cu o factură prezidenţială convertită după moravuri încă mai degenerate posterior,într'un sistem neo-carlist-antonescian fără Parlament.Acest Mini-Stat de foşti funcţionari aciuaţi pe unde se asigurau salarii şi drepturi la pensie luase un aspect baroc cu faţada"Comitetului Naţional".Regele,reţinut mai mult cu sila,se redusese de bună voie la starea din timpul minoratului,adică tutelat de o Regenţă instituită de data aceasta de "Free Europe" cu Stephertson,Wiesner şi Leiserson.Din galanterie nu vom numi pe cele trei egerii ale acestei Regenţe "ad-hoc".Cu toată invocarea vechei Constituţii,Regele abdicase încă odată "in petto",lăsând pe Dl Vişoianu în postura de Preşedinte-Conducător.Regele era doar o umbră evocată din oportunitate în patronajul "Comitetului Naţional".

Tot atât de inconsistent se proectau partidele politice în compoziţia"Comitetului Naţional".In afară de Partidul Naţional-Ţărănesc,cu totul fictivă era participarea Partidelor Naţional-Liberal şi Social-Democrat.Cei care aveau titluri să le reprezinte fuseseră puşi de o parte ca şi Grupul Legionar,de departe cel mai numeros şi mai influent în Exil."Comitetul Naţional" figurant în numele unui Rege absenteist şi al unor partide fără prezenţă efectivă,născut din eprubetă şi vivotând sub cortul de oxigen al lui "Free Europe",n'a avut nicio bază în Exilul Românesc.Cu revendicarea Democraţiei dar în fapt ca negare a Democraţiei, acest Comitet,lovit de anemie pernicioasă din naştere,a răposat după 25 de ani în indiferenţa generală a diasporei româneşti.Marea majoritate a Exilului n'a simţit,din lipsă de contact,nici existenţa nici moartea unui Comitet Naţional.

Nu vom trece sub tăcere şi faptele bune ale "Comitetului"Naţional.In afară de memorii,de note de protest şi de manifestări,în nume propriu sau în rând cu "Adunarea Naţiunilor Captive",devenite din nefericire rutinare şi fără efecte, sub patronajul "Comitetului Naţional" s'a înregistrat o merituoasă activitate informativă şi culturală.La activul fostului"Comitet" se înscriu două mensuale, unul în limba franceză,celălalt în română,o revistă culturală anuală,mai multe volume editate,conferinţe şi colocvii sub egida "Institutului Universitar Carol I".Pe teren caritativ şi social,nu ştim dacă şi "Caroman"-ul intră în sfera"Comitetului Naţional".Dar toate acestea sunt prea puţin pentru un"Comitet Naţional", confruntat cu ce s'a făcut din iniţiative personale sau în comun,cu proprii şi puţine mijloace,fără "Buget"anual de la "Free Europe"şi fără "Fond Naţional".

super-puse,n'avea cum prinde rădăcini în Exil.Cu toată reputaţia de inteligenţă şi de om cu experienţă a Dlui Vişoianu şi cu toate bunele intenţii,desigur,ale celorlalţi membri,"Comitetul",fără concursul elementelor creatoare,nu putea fi eficient; în loc să însumeze forţe,el a fost un factor de diviziune în Exil.Astfel pasivul întrece cu mult activul fostului "Comitet Naţional".

După ce "Comitetul Naţional" s'a resorbit în neantul de unde fusese smuls cu un sfert de secol înainte,a reintrat în discuţie problema unei adevărate reprezentanţe a Românilor din exil.De data aceasta s'a pornit cum trebuia de la început,dacă se urmează un criteriu cu adevărat democratic,cu proectul unui Consiliu Naţional Român.Cu uimire însă vedem cum înpotriva acestui proect democratic,câtiva puţini având spre părerea noastră de rău pe dl Raţiu din Londra ca protagonist,încearcă să resusciteze teoria Dlui Vişoianu de acum aproape 30 de ani.Acest mic grup susţine iarăşi validitatea Constituţiei din 1923,cu prerogativele "Majestăţii Sale Regelui",adaptate la Exil.Aşa povara remanenţelor din România mică sau mare striveşte imaginaţia câtorva cu evocarea altor timpuri când Regele chema la Cotroceni sau la Peleş şi însărcina pe Lascăr Catargiu,pe Mitiţă Sturza,Carp,Ionel Brătianu,Generalul Averescu,Vaida,cu formarea unui guvern.Tot aşa acum "Majestatea Sa" în exil poate să însărcineze pe cineva(pe cine?) cu formarea unui nou "Comitet Naţional"!

Mai întâi,care "majestate"? De ce nu l-or fi lăsând în pace pe bietul om de la Geneva,care nu aspiră la altceva decât să scape definitiv de Români! A mărturisit-o mai pe ocolite încă din Octombrie 1951 cu interviewul din"Daily Mail", apoi mai direct faţă de cunoscuţi şi iarăşi nu prea de mult,cu un alt interview într'un ziar elveţian.Ex-Regele Mihai nu mai primeşte nici pe partizani.Nici măcar nu mai lasă,de câţiva ani,să fie citit mesajul convenţional de Anul Nou! Atunci de ce aceşti puţini îi tot dau zor cu "M.S.Regele" ca singurul îndreptăţit să decidă cine să reprezinte Exilul Românesc? "M.S.Regele" s'a lepădat efectiv în sine însuşi de Coroană şi nu mai vrea să ştie de nimeni şi de nimic.Numai cine-ştie-ce promisiuni l-ar mai convinge poate să gireze alt"Comitet Naţional". Şi ce fel de "Comitet Naţional"? De data aceasta sunt discriminate nu numai elementele legionare,dar şi partidele politice cu ce au mai rămas în Exil.Năluca Comitetului defunct s'ar reîncarna într'un Comitet cu o bază încă mai îngustă şi mai repudiată ca în 1950,de marea majoritate a Exilului Românesc.Grupul din jurul D-lui Raţiu să fie într'atât de lipsit de imaginaţie încât să nu găsească altceva mai actual şi mai bun?

O altă teorie o găsim menţionată printre rânduri de dl Traian Popescu în revista "Carpaţii"din Madrid.După această teorie nu e nevoe să ne mai gândim la o nouă Reprezentanţă în Exil.Reprezentanţa o avem de mult şi de-a gata,cu"Guvernul de la Viena",nedesfiinţat şi recunoscut pe vremuri de mai multe ţări.Teoria poate ţine în picioare din punct de vedere juridic.Un guvern recunoscut fie numai de o singură ţară suverană,beneficiază de un statut internaţional.Ba chiar,d-l Traian Popescu a omis recunoaşterea cea mai importantă: a înseşi Puterilor învingătoare.Când Misiunea Diplomatică Consulară la Berlin a Guvernului Naţional a fost internată după Legea Cohen în Iulie 1945 la Hotel Eden din Bad-Gastein în rând cu celelalte Misiuni Diplomatice,Guvernul Naţional Român a fost recunoscut ipso facto de Invingători.Lista afişată cu sigiliul Departamentului de Stat american,enumerând Reprezentanţele Guvernelor Germaniei,Japoniei,Ungariei,României,Slovaciei,Croaţiei,este atestatul oficial al recunoaşterii Guvernului Naţional Român cu un "Habeas Corpus" internaţional.Ce a urmat apoi cu internarea la Glasenbach şi cu exonerarea de orcare culpe de către Comisia Instructorie de la Nürnberg,e confirmarea nu numai a Statutului Internaţional dar şi a unui statut moral la baza Guvernului Naţional.

Şi e adevărat,"Guvernul dela Viena" nu s'a desfiinţat formal niciodată.Din punct de vedere juridic deci supravieţuirea Guvernului Naţional poate fi luată în consideraţie.Dar din punct de vedere politic? Mai întâi Dlui Traian Popescu îi scapă un lapsus elocvent cu "Guvernul dela Viena".Un lapsus care poate spune mult."Guvernul dela Viena" înseamnă rostul şi sediul la Viena,în corelaţie indisolubilă cu conjunctura din ultima fază a războiului."Guvernul dela Viena"şi-a pierdut de mult sediul de acolo,odată cu dispariţia conjuncturii de atunca.In consecinţă,fără reşedinţa şi motivarea din acea conjunctură,nu mai poate exista şi nu mai există "Guvernul dela Viena".Este iarăşi adevărat că un Guvern în Exil îşi poate schimba reşedinţa în anumite condiţii.In care condiţii? In primul rând

azil şi de reşedinţă,să-l recunoască măcar tacit şi cel puţin să-i tolereze un minimum de acţiune.In sfârşit,Guvernul în Exil să fie compus din personalităţi cu oarecare credit şi nume."Guvernul dela Viena" în majoritate legionar,era totuş mai mult sau mai puţin,să zicem,un "Guvern de coaliţie".Pe lângă cei cinci legionari se alăturaseră un fost ministru în Guvernul Iorga şi fost Primar al Chişinăului,fruntaş al "Uniunii Agrare"a lui Argetoianu,un Conferenţiar universitar,cunoscut dramaturg şi literat,membru de seamă al partidului Naţional-Creştin şi un general brevetat de Stat-Major,Comandant de Divizie.Toţi aceştia,legionari şi nelegionari,aveau o anumită notorietate şi îndreptăţire de a figura într'un Guvern în Exil şi chiar în Ţară.Dintre cei opt membri ai Guvernului dela Viena,cinci nu mai sunt în viaţă.Au mai rămas Preşedintele,cel mai tânăr,trecut de 72 de ani,Locţiitorul,de altfel azi de altă orientare,în vârstă de aproape 86 de ani şi Ministrul de Externe,de 93 de ani.In practică a rămas deci numai preşedintele,nu ştim în ce stare de sănătate.Şi acum câteva întrebări.Conjunctura naţională şi internaţională este favorabilă unui Guvern Naţional în Exil ca cel dela Viena,de altă dată? Care Ţară ar da drept de reşedinţă,ar recunoaşte şi ar lăsa în oarecare libertate un Guvern în frunte cu Dl Sima? Există personalităţi destul de notorii dispuse să colaboreze la completarea "Guvernului de Coaliţie" ca acel dela Viena,prezidat de Dl Sima? Şi în general este azi posibil undeva, în lumea liberă,să fie admis un Guvern în Exil,chiar pe baza cea mai largă şi mai democratică? La aceste întrebări poate răspunde Dl Traian Popescu singur.Un Guvern în Exil nu poate fi clandestin.Ca să existe şi să fie pasibil de luat în consideraţie trebue să aibă cel puţin o adresă poştală cunoscută şi stabilă."Guvernul dela Viena",la a cărui existenţă şi abilitare am contribuit şi noi cu ceva,să fie lăsat la rosturile sale în istorie.Ar fi bine ca totuş Dl Traian Popescu să reflecteze,ca şi Dl Raţiu,eliberat de superstiţiile regaliste,la ce şi cum ar putea folosi"Consiliul Naţional",despre care vom trata în continuare.

Ca în dilema despre ce a fost mai întâi,Cuvântul ca în Evanghelie sau Fapta ca în "Faust",tot aşa şi în Exil nu se ştie încă cine primează,Consiliul sau Comitetul Naţional? Câţiva comentatori confundă voit sau din nebăgare de seamă "Consiliul Naţional" cu "Comitetul Naţional".Confuzia aceasta serveşte unora ca să încerce discreditarea ideii de"Consiliu Naţional" înainte de a fi înfăptuită. Raportul între Consiliul Naţional şi Comitetul Naţional poate fi stabilit după două versiuni contrarii.In cea dintâi,Consiliul Naţional e un organ facultativ dependent de Comitet,ca "Adunarea Consultativă" la Alger,creată de "Comitetul Francezilor Liberi" al Generalului De Gaulle.In cea de a doua versiune,"Comitetul Naţional" emană de la "Consiliul Naţional",după modelul Constituţiei elveţiene. Nu mai revenim asupra tipului de Comitet Autocratic fără niciun Consiliu ca al Dlui Vişoianu,bizuit numai pe nimbul unei Coroane spectrale.Şi curios,Dl Faust Brădescu,ideologul Dlui Sima(îl rugăm să fie convins de lipsa oricărei intenţii de diminuare),pe urmele aceleaşi confuzii între Consiliu şi Comitet,pare să creadă îndreptăţită origina Comitetului autocratic în prerogativa regală,ca D-nii Vişoianu şi Raţiu."Se afirmă deschis şi fără remuşcări -scrie dl Brădescu,în acelaş număr din"Carpaţii"- că noul Comitet Naţional,continuarea celor anterioare (sublinierea dlui Brădescu) se va constitui fără pecetia regală(idem).Or,dacă legitimitatea(sublinierea noastră) celor anterioare era asigurată prin sancţiunea regală,iar cel de acum va fi format fără pecetia Regelui,nu vedem cum noul Comitet va putea lua fiinţă fără asentimentul domnesc".Să fie dl Brădescu atât de regalist încât să nu ia în seamă abdicările perpetue ale Ex-Regelui Mihai? Atacurile ţintesc alături,căci nu e încă actuală formarea unui Comitet Naţional.In Iunie a fost anunţată doar compunerea în parte a Consiliului Naţional,care urmează a fi completat treptat.Consiliul Naţional se constitue în spirit democratic autentic,pe baze considerabil lărgite,fără discriminări,de la partide politice la Instituţii culturale,Asociaţii şi personalităţi din Exil.

Este adevărat,comunicatul pomeneşte de legitimitatea adusă de partidele politice "care au exprimat voinţa naţională în România liberă" şi în Exil.Legitimitatea adusă de partide e o materie ce trebue cercetată cu mare băgare de seamă în Exil.După Raymond Aron,legitimitatea democratică este reprezentativă,deci de ordin electoral.După această teorie,avem un criteriu nebulos,cu ultimele alegeri din Decembrie 1937,acum 41 de ani.Alegerile de atunci s'au efectuat destul de liber,datorită pactului defensiv Maniu-Codreanu-George Brătianu la care s'a alăturat şi Argetoianu.In ultima cursă electorală s'au desprins trei partide impor-

care împreună cu celălalt Partid Liberal,al lui George Brătianu,ar fi atins aproape cota fatidică de 40%; Partidul Naţional-Ţărănesc cu peste 20% şi 86 de deputaţi; Partidul Totul Pentru Ţară cu aproape 16% şi 66 de deputaţi.Partidul Social-Democrat,dacă ne amintim bine,n'a ajuns nici la 3% şi a obţinut un număr neînsemnat de mandate.După criteriul electoral din Decembrie 1937,legitimitatea democratică este reprezentată în mari proporţii de cele trei partide importante Naţional-Liberal,Naţional-Ţărănesc şi Totul Pentru Ţară,şi într'o măsură mult mai redusă de Partidul Social-Democrat.

Dar în aceste patru decenii s'au petrecut multe în Ţară şi pe glob.România a trecut prin două dictaturi în vechiul Stat,printr'un război mondial pierdut şi până azi prin "Dictatura proletariatului",regim totalitar absolut în cadrul Internaţionalei comuniste,care a distrus toate aşezările vechei societăţi.Nu ştim încă şi nu e uşor de ştiut ce constelaţie socială şi economică va lăsa după sine regimul comunist.Max Weber notează în rând cu alţii conexiunea între sistemul economic şi competiţia electorală.E greu de prevăzut cu ce partide politice ar vota azi şi mai ales mâine un corp electoral eliberat de teama cauzată de un regim poliţist.O ţărănime,redusă de la 80% la circa 40%,nu mai există cu originalitatea de altă dată.Nici nu mai poate fi probabil vorba de Ţărănime ci de un proletariat agricol desrădăcinat din sate,cu ochii pe oraşe.Se pune deci întrebarea ce ecou ar mai avea un Partid Ţărănesc în această populaţie pseudo-rurală fără conştiinţă ţărănească.Aceeaşi întrebare se pune dacă un Partid Liberal şi-ar mai găsi destul loc în noile pături de mijloc.

Extinderea păturii muncitoreşti pe planul Naţiunii ar părea să deschidă un viitor mai sigur Partidului Social-Democrat după un model germano-scandinav.După câte ni se spune însă de mulţi nouveniţi,termenul de "socialism" e cu totul discreditat şi Românii nu vor să mai audă de el,cu tot ce se cuprinde în Regimul Republicii "socialiste".Numele de Social-Democrat poate da loc la confuzie cu "socialismul"Democraţiei Populare.Social-Democraţia cu tot ce reprezintă,va fi poate adusă să acţioneze sub alt nume într'o Românie liberă.

Rămâne acum de cercetat ce rost ar avea Partidul Totul Pentru Ţară.Ne pare cert,după toate cele auzite din Ţară,că Poporul Român în totalitate aspiră la un Stat de Drept,cu pluralismul Democraţiei Occidentale.Cel puţin în primii ani după regimul de teroare stalinistă,Statul Român va fi greu de guvernat.Populaţia scăpată din cleştele poliţiei represive,va cădea probabil în cealaltă extremă şi va vedea un exces în orice act de autoritate.Situaţia aceasta ar putea fi evitată dacă Regimul de azi s'ar modifica şi ar reda progresiv Poporului Român libertăţile politice.In linie maximă,ţelul Poporului Român este azi un Regim Pluralist într'o societate democratică.De altfel gândul libertăţii nutrit de Poporul Român se recunoaşte într'un fenomen pe cale de generalizare,semnalat de scriitorul de limbă engleză Ernest Gellner,citat de Raymond Aron,după care mitul revoluţiei e înlocuit cu mitul liberalizării.Teza liberalizării,urmând pe Gellner, e aplicabilă atât în Europa de Est cât şi în cea de Sud.Teza lui Gellner a fost verificată incontestabil,după Raymond Aron,"în Grecia,Portugalia şi Spania,unde Democraţia a fost restaurată fără tranziţii revoluţionare şi prin intermediul disputelor electorale s'a revenit la regimul parlamentar".

In consecinţă,cum se inserează Partidul Totul Pentru Ţară în perspectiva timpurilor viitoare? Partidul Totul Pentru Ţară s'a constituit şi atunci pe o schemă suplă,fără servituţi ideologice prea rigide şi în tot cazul pe marginea dogmelor strict legionare.Ca instrument politic,el punea la dispoziţia Poporului Român un cadru amplu de integrare a cât mai numeroase fracţiuni din toate categoriile sociale şi profesionale,de la pălmaş şi muncitor cu ziua până la profesorul universitar şi intelectualul subtil,aspiranţi la o nouă orientare românească.Eclectismul său,înmănunchind idealuri naţionale,pedagogice şi sociale,de suveranitate şi de măreţie,îl apropie de "Adunarea Poporului Francez",creată de Generalul De Gaulle şi reconsolidată de Jacques Chirac.Partidul Totul Pentru Ţară cuprinde în sine tot ce e modern politic şi social şi adaptabil la condiţiile de mâine cu un program semi-prezidenţial şi semi-parlamentar adecvat fondului românesc,ca Golismul celui francez.Partidul Totul Pentru Ţară poate corespunde în parte la tendinţele electorale din România Post-Comunistă.

Cercetând mai în adâncime poziţia formaţiilor politice din trecut,şi Partidul Naţional-Ţărănesc cu marea extindere în mase din trecut,chiar şi Partidul Liberal cu sumedenia de cadre,au reprezentat curente destul de diverse,care de-

de altă dată,numite istorice,trecute printr'un proces de metamorfoză şi întinerire,îşi pot găsi locul într'o nouă constelaţie politică.Astfel cele patru partide din Consiliul Naţional,dacă îndeplinesc condiţiile de replantare în ţară, pot acoperi o mare parte din suprafaţa electorală a României de mâine.Un mâine care poate fi încă foarte departe.Dacă nu le îndeplinesc,nu vor mai reprezenta nimic şi vor dispărea definitiv ca orcare ficţiune.Partidele pretendente la legitimitatea democratică sunt constrânse deci să urmărească cu toată vigilenţa evoluţia stărilor din România ca să aibă capacitatea de a dovedi îndreptăţirea reprezentativă în cursa electorală când va veni timpul.

Dar revendicarea legitimităţii cu sau fără atribut,atrage o răspundere grea. In primul rând,ea nu trebue confundată cu legalitatea.Legalitatea e conformitatea cu legea în vigoare în Dreptul Pozitiv.Legitimitatea îşi are rădăcini mai departe şi mai adânci în prescripţiile dreptăţii,consensului şi simţului comun din Dreptul Natural.Legitimitatea nu este totdeauna transferată din Dreptul Natural în Dreptul Pozitiv;ea nu coincide totdeauna cu legalitatea,ba uneori ele chiar intră în conflict,când Dreptul Natural se ciocneşte cu Dreptul Pozitiv.Regimul lui Carol II era legal,nu şi legitim.O nouă legitimitate poate să prindă chiag din lupta contra legalităţii degenerată prin arbitrar în nelegitimitate. Am mai citat şi în alte dăţi vechiul dicton din Dreptul Public francez: "Sortir de la légalité pour rentrer dans le droit".Noua legitimitate restabileşte prin biruinţă şi continuă legitimitatea uzurpată.In Septembrie 1940 o nouă legitimitate s'a ridicat alături de cea restabilită prin victoria contra nelegitimităţii lui Carol II.

Şi Generalul De Gaulle a revendicat legitimitatea din prima zi în lupta aspră din Exil contra Regimului de la Vichy,Regimul Mareşalului Petain,considerat ca decăzut prin colaborarea cu Germania inamică.Cu revendicarea legitimităţii, Consiliul Naţional îşi ia angajamente grele.Mult mai grele în fond decât De Gaulle la 18 Iunie 1940.Atunci conjunctura venea în ajutorul acţiunii lui De Gaulle. Intr'un război mondial clasic şi frontal,război făţiş pe viaţă şi pe moarte,Puterile aliate aveau tot interesul să menţină o poziţie a Franţei printre beligeranţii contra Axei.Cu toate vicisitudinile oricărui exil,De Gaulle a beneficiat tot timpul de tot felul de ajutoare.Ba mai mult încă,a găsit un sprijin în prejudecata favorabilă a "Stângei" mai ales pro-sovietice,în războiul contra "Fascismului".Cu totul alta e conjunctura de astăzi.Lumea se află şi acum într'un război de proporţii vaste şi decisive,dar nu pe faţă.Un război latent,nevăzut, ipocrit,ascuns după nume false: "coexistenţă","destindere",ba chiar "pace".Una din părţi,Occidentul,e dominat de doctrina laşităţii: "Capul ce se pleacă,de sabie nu se tae".Şi tocmai partea adversă,anticreştină,aplică învăţătura îndrăsneaţă a lui Hristos: "Vinde-ţi haina şi cumpără-ţi sabie".Rusia renunţă la făină pentru arme.Stânga pro-sovietică e aproape stăpână pe toate mijloacele de comunicaţie cu opinia publică şi mult mai puternică decât atunci.Criteriile"Stângei" minoritare sunt preponderente în lume.Orcare organizaţii sau persoane efectiv anti-comuniste sunt bănuite de "fascism" şi puse la index.Anti-comunismul autentic e ostracizat de o minoritate pro-comunistă,cu toată orientarea majorităţii silenţioase.Dogma Occidentului oficial e până la noi ordine compromisul aproape ne-condiţionat cu Blocul Sovietic.Intr'un astfel de război mondial confuz se situează Exilul Românesc faţă de Regimul legal dar nelegitim din România.Ca să devină legitim,Regimul trebue să revină la Dreptul Natural şi să înapoieze Poporului Român drepturile uzurpate.Până atunci Regimul se prezintă cu un certificat fals de identitate.

Incă din Iulie 1961,într'un articol "România şi R.P.R.",publicat de"Uniunea", organul unităţii româneşti din Germania în acel timp,scriam despre identificarea Exilului cu România.Scriam în acel articol că "Emigraţia e singura care mai reprezintă o identificare cu România"(...),care "proectează în exterior identitatea României"(...) şi care,"cu toată lipsa de teritoriu şi de mijloace,este o realitate românească,reprezentativă în libertate".Consiliul Naţional proclamă azi legitimitatea Exilului în condiţii interne şi externe ingrate.Vechii exilaţi au îmbătrânit.Noii veniţi,în cea mai mare parte nu se gândesc decât la buna lor stare.Un spirit de delăsare şi de scepticism s'a întins într'o bună parte a Exilului.Din afară nu e de aşteptat,cine ştie cât timp,un sprijin eficace.O acţiune efectivă în Exil necesită un ambient intern şi extern prielnic şi suficiente mijloace materiale.Consiliul Naţional e lipsit şi de ambient şi de mijloace.Este

reuşi să-şi dovedească legitimitatea şi faţă de Ţară şi faţă de străinătate. Consiliul Naţional nu poate ajunge la dovada legitimităţii decât printr'o susţinută sforţare cu abnegaţie şi stoicism,cu un suflu constant într'o acţiune inteligentă planificată pe lungă durată,metodică,fără întreruperi de ritm,cu înaintări progresive spre mobiluri posibile eşalonate pe o scară ascendentă,cu stimularea elementelor active,cu însumarea unui cât mai mare număr de exilaţi într'o solidaritate naţională,cu un ecou corespondent,expansiv şi influent în ţară,cu trezirea unui interes crescând prin relaţii şi manifestări utile în străinătate. Consiliul Naţional nu e menit să se retragă într'un ungher unde să se pună la cale comploturi infantile şi de unde să se lanseze sloganuri stupide,fără bază în realitatea internă şi internaţională. Consiliul Naţional trebue să fie o platformă de opoziţie naţională cu greutate faţă de Regimul arbitrar din Ţară. El îşi va fi dovedit legitimitatea când opinia din Ţară îl va recunoaşte ca purtător de cuvânt şi când va fi căutat ca interlocutor privilegiat în străinătate.

Legitimitatea care purcede din Dreptul Natural cuprinde şi legitimitatea democratică derivată din Dreptul Pozitiv şi,ca atare,o depăşeşte de departe. In fond Consiliul Naţional revendică legitimitatea majoră,cum reiese din textul comunicatului. Ar fi bine dacă acei nedumeriţi sau înclinaţi spre contestare s'ar elibera mai întâi de confuzia între Consiliu Naţional şi "Comitet Naţional", dacă vor de bună credinţă să ştie ce este în adevăr Consiliul Naţional. Comunicatul o spune clar,un <u>for</u>,adică un loc public deschis conştiinţei fiecăruia să mărturisească ce crede. Consiliul Naţional nu e un instrument în serviciul Partidelor comasate din oportunitate într'o coaliţie pentru apărarea intereselor proprii. Partidele n'au nici precădere nici privilegii în Consiliu,sunt membre ca şi persoanele. Nici măcar n'au majoritate în Consiliu. In comunicat,iniţiatorii declară iarăşi clar: "In cadrul acestui For orce preocupare partizană este exclusă". Pentru prima dată asistăm în acest lung exil la o desinteresare atât de manifestă într'o iniţiativă de caracter public. Lista primilor membri stă mărturie. Membrii Consiliului provin din toate categoriile ideologice sau independente. Pe cei mai mulţi iniţiatorul,Dl Penescu,nici nu-i cunoaşte şi nici nu ştie dacă îi vor fi adversari sau prieteni. Căci Consiliul Naţional nu e un club ermetic de acoliţi ca fostul "Comitet Naţional". Consiliul Naţional este un <u>Parlament</u> în sensul de la origină,adică un cadru al cuvântului liber,în care fiecare îşi spune părerea şi îşi păstrează poziţia proprie odată cu dreptul la opoziţie. Oricine are dreptul la iniţiative,să facă propuneri,să respingă propuneri,să desbată teme,să pună în discuţie probleme şi persoane,să aprobe sau să desaprobe opinii şi poziţii ale Dlui Penescu,ale Naţional-Ţărăniştilor,Liberalilor,Social-Democraţilor,Legionarilor şi Independenţilor majoritari în Consiliu. Nu credem că ar fi ceva de obiectat,de oriunde,Programului naţional de la baza Consiliului. O singură condiţie e pusă membrilor Consiliului Naţional: recunoaşterea pluralismului democratic. Mai este cineva activ politic în Exil pentru "Führer-Prinzip" şi pentru partid unic,contra pluralismului democratic? Dacă da,s'o spună făţiş!

Nu înţelegem deci cum e posibilă întoarcerea la inter-discriminările absurde şi la clişeele falsificate de acum 30 de ani. Ce rădăcini şi ce eficienţă ar avea un Consiliu Naţional cu eliminarea legionarilor,într'un exil animat aproape 100% de spiritul naţional? Aceeaşi cauză ar avea aceleaşi efecte. Nu e deajuns experienţa fostului "Comitet",auto-condamnat la singurătate într'un Exil Naţional? Aceeaşi lipsă de noimă o are respingerea Consiliului Naţional sub pretextul că prezenţa partidelor politice în frunte cu Dl Penescu ar echivala cu recunoaşterea Actului dela 23 August 1944 de către Exilul Naţional. Din ce text,din ce atitudine reiese o implicaţie sau măcar o cât de vagă aluzie la Actul dela 23 August? Unicul responsabil direct în Exil al Actului dela 23 August este Ex-Regele Mihai,care nu are nimic comun cu Consiliul Naţional. Mai toţi reprezentanţii partidelor în Consiliu erau ori prea tineri ori prea departe de teatrul de acţiune în 1944 ca să fie bănuiţi de un rol oarecare în Actul dela 23 August. Dl Penescu nu aparţinea clanului Niculescu-Buzeşti. N'a participat deci la complotul patronat de Palat. Dl Penescu a fost tot atât de surprins de execuţia precipitată a Loviturii de Stat dela 23 August ca Maniu,Mihalache,Titel Petrescu,Dinu şi George Brătianu. Fruntaşii Partidelor Democrate căzuseră de acord,cum vedem din documente,ca Armistiţiul şi deci răsturnarea de alianţe să le ducă la capăt pe răspunderea comună Mareşalul Antonescu. Lovitura lui Niculescu-Buzeşti cu girul Regelui este o uzurpare a competenţei partidelor,şi vina lor este că nu mai puteau

celui constituit pe baza loviturii de la 23 August.Exilul l-a recunoscut spontan ca un conducător în 1948 pe Generalul Rădescu,Şef al Marelui Stat-Major îndată după căderea Regimului Antonescu şi,după scurt timp,Prim-Ministru,adică responsabil global de politica derivată din Actul dela 23 August.Dl Penescu a fost numai ministru,cu răspunderi limitate la ordinea publică.Nu vedem deci cum după 30 de ani poate fi contestat fostul ministru Penescu,când mult mai aproape de urmările evenimentelor de la şi după 23 August,Exilul l-a recunoscut în unanimitate drept căpetenie pe fostul Prim-Ministru Rădescu.Şi apoi,în 17 ani de temniţe comuniste,Dl Penescu a trecut îndeajuns printr'o catarsis ca să fie aşezat, cu ideile sale juste,la un loc de frunte al Exilului.A trage la răspundere pe Dl Penescu pentru Actul dela 23 August este egal cu a face vinovaţi pe d-nii Iasinschi,Papanace şi chiar Sima de "Rebeliunea" dela 21 Ianuarie 1941.A învinuì Exilul Naţional de recunoaşterea Actului dela 23 August odată cu participarea la Consiliul Naţional,înseamnă tot atât cât a atribuì Partidelor Democratice adeziunea in corpore la Regimul Naţional-Legionar Antonescu-Sima.Evocarea continuă şi fără rost în actualitate a Actului dela 23 August sau a "Rebeliunii",a "Crimelor Partidelor sau ale Legionarilor",este o căutare de ceartă gratuită sau cu cine ştie ce mobiluri nemărturisite.Astfel,inter-discriminările sub felurite pretexte devin o monomanie sau o strategie anti-românească.

Nu ştim cât vor mai durà Statele sclavagiste desgropate din antichitate şi reînviate în era modernă de bolşevism în Europa de Est.Poate vor face loc unor State libere mai curând decât credem,poate mult mai târziu,în viitor.Liberalizarea va face poate un salt neprevăzut,poate va urma o cale lentă şi grea.Exilul românesc trebue să fie pregătit concomitent şi pentru ipoteza accelerării evenimentelor şi pentru perspectiva prelungirii servituţilor de azi încă mult timp.Iniţiativele limitate nu au greutatea unei coaliţii reprezentative.Exilul, ca să conteze înăuntru şi înafară,trebue să se organizeze pe o bază mai largă. Consiliul Naţional propune o formulă realistă pe măsura Exilului şi după firea Românilor,individualişti şi recalcitranţi faţă de reglementări oficializate.Dar Poporul Român e paradoxal.Cu toate inhibiţiile particulariste,vorbeşte cea mai unitară limbă din Europa.Pe planul reformelor sociale a precedat mult mari State occidentale.Pe plan politic a dat cu Partidul Liberal cel mai bine organizat partid din Europa de Est,cu Partidul Naţional-Ţărănesc,cel mai întins în mase şi cu Mişcarea Legionară,cea mai disciplinată şi solidară comunitate naţională. Exilul va recunoaşte după exemplele din trecut necesitatea unei solidarităţi mai ample şi deci rosturile şi foloasele Consiliului Naţional aşa cum a fost conceput.Consiliul Naţional nu este o înregimentare impusă de sus în jos.El are funcţiuni multilaterale dar complimentare.Este o Agora adică Adunare a Poporului unde se desbat probleme de interes public,"deliberări -după îndemnul lui Salustiu- în spirit liber,degajat de pasiuni şi vicii".Este un cadru de întâlnire a acţiunilor distincte şi a iniţiativelor personale sau asociate.Consiliul Naţional e o Alianţă a sforţărilor pozitive şi un Ansamblu de articulări voluntare.Din experimentarea cu succes Consiliul Naţional poate devenì un Centru de coordonare şi un emitent de indicaţii,consemne şi până la urmă de directive considerate de majoritate ca oportune şi liber consimţite.Consiliul Naţional nu stinghereşte pe nimeni în ceeace vrea să facă,ci din potrivă încurajează la fapte.

Inainte de toate însă Consiliul Naţional e îndatorat să constitue o comunitate de cercetare şi elaborare a unei strategii politice cu obiective îndepărtate şi a unei tactice cu mobiluri imediate.Strategia şi tactica politică depind de cunoaşterea stărilor din lume şi din Ţară,precum de încercarea,fără ifose futurologice,de a prevedea ce înfăţişare vor avea stările viitoare.Şi curios,când un Grup din Paris a organizat un seminar pe tema României Post-Comuniste,preocupare cu adevărat indispensabilă pentru tot Exilul,s'au găsit câţiva şi nu dintre cei mai proşti dar prostiţi de patimă,s'o critice ca... inoportună.Tot dintre aceştia se opun şi la constituirea Consiliului Naţional.

Politica în ştiinţă şi în practică este în funcţie de numeroşi factori,biologici,demografici,socio-economici,psihologici,culturali şi mai ales geografici. "Politica Statelor stă în geografia lor",spunea Napoleon,reluând vechea idee de la Herodot.Şi nu de mult Maurice Duverger confirma după atâţia alţii că "nimeni, Conservatori,Fascişti,Liberali,Marxişti,nu contestă dependenţa politicii de Geografie".Cu toată revoluţia tehnologică şi expansiunea în spaţiul extra-terestru, Geografia şi-a păstrat primatul.Politica Exilului trebue deci să ţină seama în

drumul Pan-Rusismului,dublat şi întărit de energia Pan-Comunismului.Şi nu mai există constelaţia din 1939,nici măcar din 1914.Nu mai fac faţă Rusiei nici Imperiile Centrale,nici Axa nici,ca mari Puteri,Franţa şi Anglia.Astăzi centrul de greutate opus Rusiei s'a transferat departe de Europa,peste Atlantic.Şi cum spunea Ciu-En-Lai,"nu stinge focul apa de departe".Politica românească stă totmai în dilema,cu ce ape se stinge sau măcar se reduce Incendiul Sovietic.Ca în toate strategiile complexe trebue calculat cu ce mijloace se pregătesc ofensivele şi se preîntâmpină ripostele adversarului.Am scris în mai multe rânduri în cursul celor 30 de ani trecuţi şi timpul o confirmă că în politica Exilului cea mai eficientă este arma Culturii.Duverger notează că "marxiştii dau o importanţă din ce în ce mai mare Culturii ca Armă politică.Marxiştii atribue Culturii o influenţă şi o autonomie crescândă în practica politică".

Exilul are nevoe de maturizare.Niciio noimă nu au gesturile superficiale,tipicele răsuflate,şi protestele de mântuială care adorm conştiinţele şi scad energiile.Exilul trebue să devină conştient de ce ar putea fi dacă şi-ar da un minimum de organizare."Până când vă ignoraţi puterea,când şi fiarele au instinctul propriei lor forţe?",admonestă pe Romani Manlius Capitolinus în timpul invaziei Galilor."Număraţi cel puţin câţi sunteţi şi câţi duşmani aveţi.Atunci veţi lupta cu mai multă ardoare pentru libertate decât ei pentru dominaţie".Romanii s'au numărat şi şi-au apărat atunci,în primele secole ale Republicii,libertatea contra dominaţiei Galilor.

Consiliul Naţional,cu principiul modern al unităţii în diversitate,poate stimula şi canaliza în forma adecuată forţele latente ale Exilului.Dar Consiliul Naţional pentru ca să existe,să rămână independent şi să devină eficace,are nevoe de susţinere nu numai morală ci şi materială.Exilaţii nu mai sunt atât de nevoiaşi ca odinioară.Cei mai mulţi şi-au asigurat o existenţă normală şi mulţi chiar o bună stare.Ei pot fără renunţări prea simţitoare,ca şi alte emigraţii, să asigure Consiliului Naţional un buget anual minimal,prin contribuţii după puteri,ca nişte dări de onoare.In Exil a venit ora unei mari mişcări de solidaritate în sforţări şi în sacrificii,ca vechii Romani cu acea "Concordia Ordinum", "concordia patriotică" din timpuri de primejdie.Când,în cel de al doilea războiu Punic,Anibal ameninţa Roma,Patricieni şi Plebei,Senatori şi Liberţi,şi-au strâns rândurile cu tot ce aveau într'o "uniune patriotică".Şi Roma a fost salvată de "Uniunea Romanilor"."Fericită este Roma",scria Titu-Liviu,"invincibilă şi eternă graţie acestei uniuni".

Exilul a trecut de treizeci de ani.Dar chiar dacă ar fi să continue cu o a treia generaţie,misiunea celor ce-l reprezintă este să corespundă voinţei Poporului Român de renaştere în libertate.Adică să persevereze în pas cu timpul în politica de opoziţie la dictatura stalinistă.Nu mai ştiu cine spunea că perseverenţa este virtutea marilor popoare.Perseverenţa milenară a dat Românilor dimensiunea unui Popor Mare.-

M.F.Enescu

<u>DUH DE DÂRJENIE</u> de Aron Cotruş

Duh de dârjenie,o Doamne,revarsă
şi de răbdare
făr'de hotare,
peste fruntea-mi de cremene,peste inima-mi arsă!...

N'au pită şi sare ai noştri departe,
şi toţi ca pe flacări aşteaptă,
răfuiala cea cruntă şi dreaptă,
răfuiala de mâine,pe viaţă ori moarte!...

Tu,drumuri deschide-ne către soare-răsare,
să fim împreună
prin pârjol şi furtună
când neamul întreg va sălta în picioare!...

&& Intrebat cum merge comerţul cu Rusia,<u>Ceauşescu</u> a răspuns sigur de sine: Intre noi şi tovarăşii sovietici e un intens schimb de produse: noi le dăm lor toată producţia de grâu iar ei ne iau,în schimb,toată producţia de petrol...

&& Monseniorul <u>Octavian Bârlea</u> a fost numit de Congregaţia Orientală,pe data de 1 Iulie 1978,conducător al Misiunii Române Unite din <u>München</u>.-

Iulie 1848: Se naşte la Molovişte,în Macedonia,Constantin T.Belimace,autorul poeziei "Părinteasca dimândare".

1 Iulie 1838: Kogălniceanu se plânge,în "Alăuta Românească",că"mai toţi Românii uită că sunt Români şi se îndeletnicesc numai cu istorii streine".

1 Iulie 1883: Apare,în "Convorbiri",Doina lui Eminescu.

2 Iulie 1888: Caragiale e numit director general al teatrelor.

7 Iulie 1878: C.A.Rosetti,la Cameră: "România independentă a fost primită în marea familie a statelor europene"; dar,totodată,ţara a fost chemată"a face păcii lumii sacrificii grele şi dureroase".Indeamnă deci la prudenţă.

8 Iulie 1428: Alexandru cel Bun dărueşte mănăstirii Bistriţa "31 sălaşe de ţigani": e prima menţiune directă a lor în Moldova.

10 Iulie 138: Moare împăratul Adrian,urmaşul lui Traian.

11 Iulie 1848: Moare scriitorul Ion Popovici-Barac,fiu al preotului din Alămor,lângă Ocna Sibiului,născut în 1776.E îngropat în Schei(Braşov).

13 Iulie 1913: Se naşte la Aldeni,în Subcarpaţii Buzăului,preotul Dumitru Em.Popa,conducător al Bisericii Refugiaţilor Români în Germania.Rugăciunea sa la Ieşirea cu Sfintele Daruri e o adevărată enciclopedie a ecumenismului,naţional şi bisericesc: sunt pomeniţi acolo,între alţii,Domnitorul Cuza cu Elena Doamna,Carol I şi Ferdinand cu reginele Elisabeta şi Maria; Atenagora,patriarhul român de Constantinopol şi Papa de la Roma; macedoneanul Şaguna,mitropolit al Transilvaniei; Inocenţiu Micu(Clain),arhiepiscop de Alba Iulia şi Făgăraş;Gurie, mitropolit al Basarabiei; Visarion,episcop de Hotin şi Bălţi,mitropolit al Bucovinei şi al Transnistriei; cardinalul Iuliu Hosu,arhiepiscop de Gherla şi Cluj; Valerian Trifa,conducătorul Bisericii Române Libere din America.Nu-i pomenit Mihai; dar nici nu s'ar putea,când în continuare preotul se roagă pentru"ostaşii români căzuţi pe câmpul de luptă dealungul veacurilor pentru apărarea gliei strămoşeşti",încheind cu "toţi martirii Neamului,mireni şi clerici,victime ale actului de la 23 August 1944"...

15 Iulie 1858: Sunt puse în circulaţie,în Moldova,primele mărci poştale româneşti: "cap de bour",rotunde,de 27, 54, 81 şi 108 parale,într'un tiraj total de 24.064 bucăţi,cele mai multe de 54 bani.Azi mai există în întreaga lume circa 280 de bucăţi.

16 Iulie-20 Oct.1638: Matei Basarab zideşte mănăstirea Căldăruşani.

16 Iulie 1963: Moare în închisoarea din Dej episcopul unit Alexandru Rusu.

17 Iulie 1478: Sfinţirea bisericii "Sf.Nicolae" din Chilia,zidită de Ştefan cel Mare cu ocazia reparaţiilor cetăţii,având ca arhitect pe Giovanni Provana.

18 Iulie 1868: Se naşte,în Râpa de Jos(Mureş),prof.Simion Mândrescu.

18 Iulie 1938: Moare,la Sinaia,Regina Maria.

20 Iulie 1898: Se naşte Ilie Gârneaţă,fondator al Mişcării Legionare.

20 Iulie 1933: Corneliu Codreanu publică în "Calendarul" o scrisoare către primul ministru Alexandru Vaida-Voevod,demonstrând nedreptatea făcută prin interzicerea construirii digului dela Vişani.

21 Iulie/2 Aug.1808: Se naşte,la Bocşa Românească,Simion Bărnuţiu.

22 Iulie 1903: Moare Apostol Mărgărit,apostolul Românilor din Macedonia.

22 Iulie 1938: Moare compozitorul Ionel Fernic.

25 Iulie 1913: Nicolae Pasici,primul ministru al Serbiei,către Titu Maiorescu: "Am onoare a Vă informa că Serbia consimte să dea autonomie şcoalelor şi bisericilor Cuţo-Vlahilor ce se găsesc în viitoarele posesiuni sârbeşti şi să permită înfiinţarea unei Episcopii pentru aceiaşi Cuţo-Vlahi,cu facultatea pentru guvernul român de a subvenţiona,sub supravegherea guvernului sârb,zisele instituţii culturale,prezente şi viitoare".Dar făgăduelile n'au fost ţinute.

28 Iulie/10 Aug.1913: Pacea dela Bucureşti.Românii obţin Cadrilaterul.

29 Iulie 1878: Guvernul român hotărăşte demobilizarea armatei la 5 August.

11 Iulie 1978: Moare,la Madrid,Prinţul Nicolae.

~~Aug.1478:~~ Ştefan cel Mare bate pe Basarab cel Tânăr(Ţepeluş) la Râmnicu Sărat şi pune Domn în Muntenia pe Vlad Călugărul.

1 Aug.1878: Apare la Gherla revista "Amicul familiei",condusă de Nicolae Fekete,având pe prima pagină "Cântecul gintei latine"de Alecsandri,premiat cu 3 luni înainte la Montpellier.Vor colabora Dulfu,Grandea,Marian,Pop-Reteganul,etc.

1 Aug.1883: Se naşte la Cubolta,în Soroca,Pantelimon Halipa.

1 Aug.1943: Americanii bombardează rafinăriile din Prahova.

1 Aug.1953: Deţinuţii de la Vorkuta(Polul Nord),de toate naţionalităţile,deci şi Români,fac grevă,iar paznicii militari sovietici fac un adevărat masacru.

[illegible] din Crușova/Macedonia,conduși de românul Pitu Guli și de bulgarul Nikola Karev,se răscoală contra Turcilor și formează o republică - ce trăi numai 12 zile.

11 Aug.1508: Moare,la Sf.Munte,fostul patriarh Nifon.Chemat pentru reorganizarea bisericii muntene,stătuse la curtea lui Radu cel Mare între 1501-1504.

13 Aug.1898: Se naște în Aminciu/Pind scriitorul Sterie Diamandi.

14 Aug.1893: Se naște în București Alfred Alexandrescu,compozitor și dirijor.

18 Aug.1858: Moare Barbu Lăutarul,la vreo 98 de ani.E îngropat în Iași.

19 Aug.1828: Se naște,la Turda,dr;Ion Rațiu.Moare în 1902.

19 Aug.1858: Convenția dela Paris aprobă "Principatele Unite Moldova și Valahia",dar cu 2 Domni pământeni,2 adunări,2 guverne,2 capitale,uniune vamală și curte de casație la Focșani.

20 Aug.1868: Moare Costache Negruzzi.

21 Aug.1813: Ukazul de înființare a "Arhiepiscopiei de Chișinău și Hotin", cuprinzând Basarabia abia răpită,gubernia Cherson și o mare parte din cea de Ecaterinoslav,cu orașele Odesa,Tiraspol,Ananiev,Elisabetgrad,Dubăsari,Ovidiopol și Ociacov.Țarul îi dăruește mănăstirile Căpriana și Condrița,cu averile lor.

21 Aug.1868: Moare Dimitrie Cozacovici,de 78 ani,născut la Mețova/Macedonia, fost căpitan de cavalerie și adjutant al lui Dim.Ghica.Și-a lăsat averea pentru înființarea unei școli românești la Gopeș(Macedonia): "Eu am ceva -scrie el- dar națiunea mea nu are ce-i trebue.Neci școală,neci băserică.Nu se cade să cheltuescu ce am pe nemicuri și să-mi uit de patria mea".

23 Aug.1953: Iese,la München,"Stindardul",condus de dr.I.V.Emilian.

24 Aug.1873: Moare Avram Iancu.

31 Aug.1913: Voind să treacă în sbor Carpații dela București la Brașov cu un avion construit de el,Aurel Vlaicu se prăbușește deasupra satului Bănești(Câmpina).

5/18 Aug.1903: Se naște,la Sinaia,Prințul Nicolae.

2 Sept.1958: Moare la Berlin,în urma rănilor,Oliviu Beldeanu.Neputând liberă toată țara,liberase și el cât putuse: Legația Română dela Berna...

6 Sept.1848: Regulamentul Organic e ars pe rug,foaie cu foaie,cu muzici și bocitoare,în fața consulatului rusesc din București.

6-10 Sept.1658: Alba Iulia arsă de turci și de tătari.

10 Sept.1598: Ca represalii pentru jaful făcut de pașa din Silistra,care și fusese bătut de Dumitru Vornicul,Mihai Viteazul asediază Nicopole și pradă până în Balcani,arzând "peste 2.000 de sate".

11 Sept.1853: Apare,la Chișinău,Penticostarul,copiat după cel dela Neamț(1843).

13 Sept.1848: Ciocnirea turcilor cu pompierii români în Dealul Spirii.

14 Sept.1488: Se termină zidirea mănăstirii Voroneț.

14 Sept.1778: Se naște poetul Costache Conachi.

14 Sept.1888: Se inaugurează,la Iași,statuia lui Miron Costin.

15/28 Sept.1538: Urmărit de turci,Rareș ajunge,"în răsărita soarelui",la Ciceu.

16 Sept.1408: Alexandru cel Bun dăruește bisericii Sf.Paraschiva din Roman, "unde odihnește sfânt răposata mama noastră cneaghina Anastasia",două sate: Leucușăuții lui Brătianu "cu moara ce este la fântână",și alt sat peste Moldova, "unde a fost Bratul".

17 Sept.1578: Se termină biserica mănăstirii Sucevița,ctitorie a episcopului Gheorghe Movilă.

18 Sept.53: Se naște,în Italica(Spania),împăratul Traian.

18 Sept.1938: Se inaugurează mauzoleul dela Mărășești,conținând osemintele a 5.073 ostași căzuți în vara anului 1917 la Mărăști,Oituz și Mărășești.

19 Sept.1943: Comandamentul Corpului 44 German citează Divizia 19-a de Infanterie Română și pe lt.col.Palaghiță pentru bravură în luptele din Kuban.

20 Sept.1688: Târnosirea bisericii brâncovenești din Mogoșoaia.

20 Sept.1858: Negustorii din Principate înființează la Lipsca o capelă ortodoxă.

23 Sept.1868: Ia ființă,la București,Societatea Filarmonică Română.

25 Sept.1883: Se inaugurează castelul Peleș din Sinaia.

25 Sept.1913: Se naște cântăreața Maria Tănase.

27 Sept.1872: Inaugurarea Gării de Nord,deschiderea liniei București-Ploești.

29 Sept.1788: Armatele imperiale cu prințul Coburg și cele rusești cu generalul Soltikov cuceresc Hotinul dela turci.

29 Sept.1848: Rușii invadează din nou Țările Române.

29 Sept.1935: Corneliu Codreanu înființează comerțul legionar.

30 Sept.1857: Se deschide Divanul ad-hoc al Munteniei.

30 Sept.1916: Cade la Coți,în munții Făgărașului,generalul David Praporgescu.

Din poruncă împărătească au fost executaţi la Neustadt(Viena),în 1671,banul Croaţiei Petre Zrin şi contele Frankapan,ca rebeli.O primă cauză a revoltei celor doi mari demnitari a fost recunoaşterea de către Austria a Statutelor Valahe (1630) şi creierea pe baza acestora a Confiniei în care Valahii erau scoşi de sub autoritatea croată şi puşi sub autoritatea directă a forurilor austriece.Autonomia Valahilor n'a convenit fruntaşilor croaţi şi a dus la răscoala care le-a adus pieirea.Acesta e un eveniment de seamă în istoria Croaţiei.-

* O publicaţie croată din Anglia acordă Aromânilor un rol dintre cele mai de seamă în trecutul Balcanilor,în special al Serbiei,scriind: "Între turcii stăpâni şi raiaua sârbă era interpusă o pătură nesârbă,numită Ţinţari,cunoscută însă şi sub numele de Vlahi sau Aromâni.Asemenea straturi interpuse au existat şi în alte ţări de sub stăpânirea turcească... Această pătură nesârbă a Ţinţarilor a reuşit să dobândească un statut privilegiat ocupând în viaţa publică locuri ce nu erau rezervate Turcilor,îndeosebi în comerţul legal şi cel ilegal... Ca intelectuali sau liberprofesionişti ei depindeau de stat,iar ca funcţionari depindeau de slujba la stat... Mai înstăriţi şi având un nivel cultural superior,ei au luat în stăpânire birocraţia de stat,iar prin aceasta stăpâneau poliţia,economia,armata, biserica şi viaţa culturală".-

* In cartea Folk Costumes from Eastern Europe(London,1977),editată de L.M.Fox, se găseşte descris şi portul caracteristic pentru The Vlachs from Albania and Greece,cu trei ilustraţii înfăţişând femei,un bărbat,fecioare,băieţaşi şi fetiţe. Este descrisă pe scurt transhumanţa Vlahilor.Obârşia lor e din România,notează autoarea,precizând că Vlahii înşişi îşi zic Rumâni şi că limba lor e foarte înrudită cu cea din România.-

* În programul tipărit al ansamblului "Baletul naţional iugoslav - Frula" aflat în Mai prin Germania liberă se arată că "minoritatea naţională valahă" a avut o influenţă decisivă asupra făuririi obiceiurilor populare în Iugoslavia. In altă parte văzusem exprimată nemulţumire de o asemenea afirmaţie.Adăogăm că însuşi cuvântul "Frula" din titulatura ansamblului nu-i altceva decât cuvântul românesc(deformat): fluier sau fluiară.-

* Actualmente se află în România numeroşi studenţi aromâni din Grecia,veniţi a se adăpa cu învăţătură în limba cea mai apropiată lor.Stadiul relaţiilor româno-greceşti în prezent le-a permis acest lucru.In calitate de cetăţeni greci, veniţi în cadrul schimbului liber de studenţi,aceşti intelectuali români se vor întoarce printre ai lor,contribuind fie şi indirect la propăşirea neamului lor.-

- Mai răzleţe,dar totuşi există cazuri şi de studenţi Aromâni veniţi din Macedonia iugoslavă,şi chiar Români din Voivodina.-

* In Homolie a avut loc în Mai trecerea în revistă a creaţiei populare.Au apărut buciumaşii români,numiţi aci "orchestră a ciobanilor homoleni"; a fost aleasă păstoriţa cea mai frumoasă,s'a cântat,s'a jucat,musafirii au fost trataţi cu friptură de miel,cu brânză "de stână",ş.a. In toate acestea doar mămăliga a fost onorată cu adjectivul de "valahă".Celelalte,inclusiv cernerea aurului,specialitate a aceloraşi localnici,nu s'au învrednicit de adjectivul indicând "naţionalitatea valahă" a produselor sau datinilor.-

- In ţinutul Bor deasemeni a avut loc un festival al folclorului local din câteva sate româneşti.Drept cea mai bună a fost declarată echipa folclorică a celor mici din Baceviţa,sat românesc.Şcolarii,în costume româneşti,cum se văd într'o poză,vor fi declamat pe sârbeşte.-

* Raduliţi-ici din Bogovina,sat de Români,e cel mai bun crescător de vite din regiunea timoceană şi totodată unul din trei producători de lactate clasaţi ca cei mai buni din toată Serbia.-

* La un club al muncitorilor iugoslavi din Viena,alcătuit de fapt din Români timoceni şi crăineni,s'au găsit ca interlocutori ai ziaristului sârb picat în vizită: Dulă-ici,Cocoşilă-ovici,Muscă-ici,Cheroi-evici.Clubul fiind iugoslav - numit"Unitate"- Dulă-ici zise către jurnalistul venit dela Belgrad că el nu mai poate de dorul alor lui de la Duşanovăţ(Geanova) şi totodată "se plânse" pe loc că "aicea la Beci nu există organizată vreo şcoală pentru copiii noştri în limba sârbo-croată".-

* Interlocutorul originar din regiunea timoceană arată o scrisoare din partea familiei sale,scrisă pe sârbeşte şi cu litere chirilice,dar în care brusc se recurge la graiul matern spre a da expresie proverbului,aplicat vreunuia dintre rudenii: ama,aşa,el să mânie ca văcaru pe sat!

* In C.C. al P.C. din Serbia,nou ales,au intrat [illegible] numeroşi reprezentanţi-ai minorităţilor: albanezi,musulmani,maghiari,ceva ruşi şi slovaci şi un singur român(din Voivodina).Nici un "valah",să i se vadă chiar şia măcar după rădăcina românească a numelui,cum se întâmplă destul de des în alte branşe mult mai modeste.Un "olah" este scris ca maghiar.-

– In forurile de partid federale nu a putut apare nici măcar un singur român (voivodinean).Nu depistăm nici aromâni.Un singur nume,unul dintre cele albaneze ne atrage atenţia prin rezonanţa-i românească de odinioară: Nazmi Miculovţi.Acest neam de Miculovţi figurează printre Vlahii medievali în hrisoavele sârbeşti.

* Pe o temă de egalitate naţională în Craina Negotinului,se menţionează existenţa acolo de: croaţi,macedoneni,bulgari,albanezi,ruşi,nemţi,unguri,cehi,slovaci,romi,etc.La fiecare naţionalitate se precizează şi numărul de suflete,cât de mic ar fi acesta.Sunt menţionaţi şi 35 suflete de Români(Rumuni).O"altă mâncare de peşte"(din Dunăre) pare să reprezinte în această socoteală Vlahii(!?). menţionaţi la rândul lor ca atare,dar fiind singurii pentru carre nu se dă nici o cifră,ci se menţionează doar: "şi un număr însemnat de Vlahi".Nu însemnat,ci foarte însemnat – precizăm noi.In cazul tuturor celorlalte naţionalităţi amintite cu număr de suflete e vorba de elemente venite ca muncitori şi slujbaşi,uneori prin căsătorii mixte.Vlahilor,ca băştinaşi,nu li se indică numărul.Totuşi, involuntar,i se recunoaşte Vlahului statutul de naţionalitate,precizându-se: "In organizăţiile obşteşti de muncă se găsesc alături sârbul şi croatul,macedoneanul şi muntenegreanul,musulmanul şi albanezul,slovenul şi vlahul.Aceeaşi situaţie şi în băncile şcolii.Acest fapt nu deranjează pe nimeni".Observăm că Vlahul,băştinaş şi numeros,e menţionat ultimul,după etniile flotante acì.-

* Ziarul Huvudstadsbladet din Helsingfors,Sept.1903,referindu-se la Cruşova, relata că aceasta avea "aproximativ 2.000 de case cu 10.000 de locuitori,din care 7.000 Ţinţari(un neam de Români,care totuşi se socotesc înşişi legaţi de greci),cum şi 3.000 de Sârbi.In întregul oraş se mai găsesc vreo sută de familii de Bulgari,oameni de obicei săraci,pe când cea mai mare parte a Ţinţarilor sunt neguştori cu bună stare".-

* Mihail Iancul-ovici din Boletin,sat de Români pe malul sârbesc al Dunării. are frate în satul Sviniţa dincoace de Dunăre.Cei doi fraţi nu s'au văvut niciodată,deoarece Mihail s'a născut pe partea sârbească,pe când fratele său pe partea românească a Dunării.Ei totuşi se cunosc bine unul pe altul după... voce: de ani de zile,de decenii,până ce au ajuns şi la bătrâneţe,ei se strigă şi îşi vorbesc peste apa Dunării.Grănicerii de ambele părţi îi ştiu şi-i lasă să se audă reciproc,fără... paşaport.In ce limbă îşi vorbesc? Bineînţeles,pe româneşte. Pentrucă,zice Mihail,deşi s'a născut dincolo de fluviu,"ştie româneşte",limba fratelui său de sânge! Cum se face că o ştie,asta nu se spune.-

* Au trimis echipă de tineret studios să cerceteze viaţa păstorilor români pe platoul Dubaşniţa(în apropiere de Bor),unde vara se fac stâni.Aflăm că au notat terminologia măsurilor şi măsurătorilor de lapte în româneşte şi în sârbeşte. Au cules însă informaţii şi de medicină populară,precum şi creaţie orală,bocete etc.Tare am vrea să ştim în ce grai au stat de vorbă cu ciobanii români şi cum au redat relatările acestora.In orice caz,s'a constatat că economia păstorească a rămas acì cea din străvechi,adică valahă,până la ora actuală.-

* Un medic sârb s'a apucat anul trecut să cerceteze răspândirea sifilisului şi în acest scop a mers cu ancheta "exclusiv în miezul central al populaţiei valahe din răsăritul Serbiei".Dincolo de delimitarea etnică sârbo-valahă,boala"n'a trecut",făcând ea,după părerea medicului,"discriminări"etnice,ca să-i cruţe conaţionalii... Mai mult: boala s'ar fi infiltrat în Serbia(neapărat) din România. Vlaşca,prin imigraţiune; apoi din părţile Vidinului.Aşa încât năpasta,vedeţi, s'a orientat tot numai după Români(ca şi medicul nostru cercetător).Dar cel puţin aflăm dela el,cu acest prilej,că există o masă compactă de Români pe acele meleaguri,ba chiar cu un miez central,lucru care altfel nu prea se recunoaşte.-

* Imi spusese directorul Muzeului din Veles(Macedonia) că el,citind o carte mai veche a unui "învăţat" sârb despre "decăderea" elementului valah din Serbia, vinovat de toate bolile şi de tot primitivismul(ce i se puneau în seamă),a luat trenul spre Craina Negotinului spre a se convinge personal de cele citite.A mers în câteva sate şi,spunea: am văzut numai lume sănătoasă,viguroasă şi harnică! Iar autorul acela era,cică,"savant"!-

* Aurel Buzică,ţăran din Satul Nou(Voivodina),construieşte,cu fiul Victor,un aparat zburător,invenţie proprie,cu care să decoleze de pe ţelinele satului.-

* Aromanul Cocea Popovici, fost ministru de externe al Iugoslaviei postbelice, a împlinit 70 de ani. In ţara pe care a servit-o cu devotament încă din ilegalitate, apoi în războiul partizan, nimeni nu şi-a adus aminte de el: prin cunoscutul sistem de "rotaţie", el a căzut, se pare, într'o disgraţie gravă. De el şi-a amintit doar un ziar german, consacrându-i un articol.-

* Muzicantul valah dela Hora cea Mare (Danemarca) îmi mărturisea furia pe un articol sârbesc publicat acum vreo doi ani, în care se atribuia Vlahilor practica de convieţuire între socru şi noră! Iar el, ca lăutar care circulă mult, nu cunoştea niciun caz de acest fel în familiile româneşti, ci, dimpotrivă, auzise că astfel de practici ar fi existând într'o regiune din sudul Serbiei unde nu sunt Români.

- Tabietul unor sârbi zeloşi se schimbă însă de îndată cei-vorba de însuşiri pozitive: atunci neamul valah devine "al nostru sârbesc". O Româncă din Homolie născuse pe ogor, cum se întâmplă pe acolo nu odată. A înfăşat deci pruncul, i-a dat prima îngrijire şi, odihnindu-se vreo două ore, a continuat munca în mod normal. Aflând de întâmplare, un ziarist sârb exclama: să mai spună careva că acest neam sârbesc nu este extraordinar de viguros!-

* Radu Cercel, cum îl chema în satul lui pe omul ce ne vorbeşte despre bunicul cu acelaşi nume, narează că acel bunic a fost implicat la vremea sa în nişte greve muncitoreşti; condamnat la moarte, a scăpat prin intervenţia unor fruntaşi socialişti dela Belgrad, însă, pus pe lista neagră, n'a mai găsit de lucru nicăieri. Neavând stagiul de pensie, n'a putut-o obţine nici în Iugoslavia comunistă. Aude el însă că la Belgrad este mai mare, acum după războ1, unul Moşul Piiade (cum au înţeles toţi Românii numele lui Moşe (Moise) Pijade, fără să ştie ce confuzie săvârşesc). Cu straiţa în băţ ajunge Radu Cercel la "Moşu", pe care-l credea "de-ai noştri"; dar acesta prin nimic nu denotă c'ar avea ceva românesc, în fire sau în grai. Radu a rămas contrariat că Moşul nu s'a sezisat nici de nume, ci a înţeles că-l cheamă "Churchill", pentru care a mai ridicat şi o sprânceană a mirare... Radu îi repetă "Cercel", îi arătă şi cercelaşul-talisman de la ureche (de aci dobândise porecla), dar "moşul" tot nu'nţelegea. I-a înţeles însă povestea şi i-a dat asigurări. Iar Moş Radu Cercel se'ntoarce în sat şi spune: Măre! nu era ala un moş de-ai noştri, ma treaba tot să făcu şi pensioara oi să cură!-

* Amintirăţi de unul zis Lapte-Dulce dintre ai voştri; de ce-i ziceţi astfel?... Se priviră timocenii între ei, îşi zâmbiră şi unul spuse: la aăla îi mai zicem noi şi Al-lu Oaie! Că el, când a fost mititel, i-a murit muma şi ai lui l-au aplecat la oaia care-şi pierduse mielul de Sântu-Gheorghe. Oaia-l căta cu zbierăt să vină să sugă, iară lui că mult dulce i-a fost laptile!- Chiar aşa a fost? îmi exprim eu mirarea. -Să întâmplă asta, cum să nu! -intervine un altul din grup. Este aşa poveste, am auzit noi, că vr'un copil cândva tot aşa, cică, a uidit făr'de mumă şi l-a primit lupoaica de l-a alăptat! Ala, i-or fi zis Al-Lupului.-

* Aveţi vreun loc acolo, la voi, să-i ziceţi "cetate"? -Este! Au cătat unii de-ai noştri bani pe-acolo, ma n'au găsit. Găsim aşa câte un bănuţ pierdut. -Cioburi, pietre cu scris pe ele, sunt? -Sunt! Aveam o lespede pusă la baltă de călcam pe ea la trecere. Am întors-o odată pe partea alaltă şi pe a erau cioplute slove aşa ca alea care încrustau bătrânii pe răboj. Da am văzut la unul Dinu un document spârtuit pe piele de bivol, cu slove cam chirilice, şi am înţăles nişte vorbe rumâneşti de bătrâneaţă, acolo.-

Sava Gârleanu

COMOARA NEAMULUI de Mihai Codreanu

Poporul meu cunoaşte-o suferinţă
Nemărginit de dulce şi de blândă,
Ce'n vremuri grele, ca şi de izbândă,
I-a mângâiat sărmana lui fiinţă.

Durere e, şi-i chin şi e dorinţă, -
Dar inima de dânsa ţi-i flămândă;
Iar taina sa e-atâta de plăpândă,
Incât te soarbe'n ea cu uşurinţă.

Din văi şi munţi şi valurile-albastre
Se'nalţă'n zbor de doine către astre
C'o gingăşie-atât de-armonioasă,

Cum nici un neam nu i-a simţit fiorul
Şi n'a pătruns comoara cea duioasă
Din sfântul şi supremu-i farmec: Dorul!

&& In acelaşi număr din Bire (1 Iulie), în care dl dr. Dumitru Marin se străduieşte să-l înveţe pe René Théo ce este o polemică civilizată, găsim şi adeverirea proverbului cu gâştele şi orzul, într'o "polemică" pe bază de "sex mutat la spate", "pederastie", "c..." lui Theo, şi alte bijuterii fanariote. "Sti[illegible] rafinatele gusturi ale lui Kir Theo, o biată "fiţuică românească"!

[illegible] Preşedin-
ei Consiliului de Miniştri.Comunicat: Sovietele urmăresc pe toate căile să pro-
ducă acte de sabotaj,de dezordine şi de agresiune în spatele frontului.In acest
scop lansează din avion -cu paraşutele- spioni şi agenţi terorişti,care iau con-
tactul cu agenţi rezidenţi din ţară şi cu populaţia iudeo-comunistă,pentru a or-
ganiza împreună acte de agresiune.Câţiva din aceşti agenţi au fost prinşi,iar
actele de agresiune încercate au fost sancţionate.

La Iaşi au fost execuţaţi 500 iudeo-comunişti,care trăseseră focuri de armă
din case asupra soldaţilor germani şi români.

Toate încercările ce se vor mai face de a turbura liniştea şi ordinea,vor
fi reprimate pe loc,fără cruţare.

Populaţia paşnică are datoria de a divulga imediat autorităţilor locale pe
toţi cei suspecţi şi pe toţi străinii apăruţi de curând în localitate.Cine nu
divulgă la timp pe aceşti turburători ai ordinei şi siguranţei,vor fi executaţi
împreună cu toată familia.- Bucureşti,30 Iunie 1941. Nr.244

SUB JUGUL COMUNIST de V.Mossu

România mea frumoasă cum nu-i alta pe pământ,
Românie,ţară scumpă,pe ce mâini ai încăput?
Cine sunt cotropitorii cari astăzi te subjugă,
De-a ajuns românul nostru,din om liber,doar o slugă?

Românie,Românie,ţară fără de speranţe,
Fericirea-ţi de-altă dată se cântă doar în romanţe!
Că Românul nostru care astăzi este subjugat,
Nu mai joacă,nu mai cântă,că mereu e întristat!

Unde's fiii tăi ca brazii şi frumoşi ca o grădină?
Ce-a rămas din ei,sărmanii? O paragină,ruină!
Unde este sentimentul de mândrie şi de vis?
Pentru ce stau azi ca sclavii? Cine oare i-a învins?

In morminte plâng strămoşii ce cu sângele lor sfânt
Apărat-au România şi mănosul ei pământ,
Iară mamele din groapă,ce urmaşi au alăptat,
Plâng şi blestemă pe-aceia cari ţara au trădat!

Plânge ţara asta tristă,plâng copiii ei cinstiţi,
Că de fiara comunistă fără milă sunt zdrobiţi;
Pentru că chiar dintre dânşii,din acest blajin popor,
Sunt în slujba comunistă,mulţi,drept coadă de topor!

Tu,popor al României,cel mai mândru de sub soare,
Te deplâng că azi porţi jugul,fără nicio apărare!
Că acei ce te minţiră,spunând că te-au liberat,
Tocmai ei fură aceia,laşii,cari te-au trădat!

+ S'a stins la 7 Mai,în Banatul înstreinat,preotul român Teodor Frenţiu.

+ La 2 Iulie a decedat în Honolulu,la 58 de ani,Mira Simian-Baciu,originară din Râmnicu Vâlcea,soţia cunoscutului scriitor,ea însăşi scriitoare.

+ La 11 Septembrie a murit la Dortmund,la 61 ani,prof.Octavian Buhociu,născut la Crăeşti/Tutova(unde a şi fost înmormântat),ultimul dintre 17 fraţi dar primul mort dintre ei.A avut fericirea să-i revadă în ultimii ani.Notăm la activul său,printre altele,că atât soţia,germană,cât şi copiii,vorbesc româneşte.-

+ La Madrid s'a stins pe neaşteptate,la 11 Iulie,Prinţul Nicolae şi a fost înmormântat la Lausanne,alături de Domniţa Ioana,rămânând,la dorinţa-i expresă, ca osemintele să-i fie duse în Ţară îndată ce se va libera.S'au făcut pomeniri la Vatra Românească din America,la Freiburg şi la mănăstirea "Schimbarea la Faţă" (USA),unde stareţă e Maica Alexandra,fosta Domniţă Ileana,singurul vlăstar rămas acum în viaţă dintre copiii Regelui Ferdinand şi ai Reginei Maria.-

&& Implinindu-se 25 de ani de la prima grevă politică din Rusia,cea a deţinuţilor de la Workuta(Polul Nord),dl Johann Urwich,singurul membru al Comitetului de grevă care trăeşte în lumea liberă,a trimis guvernelor german şi american câte o copie de pe Memorandul trimis atunci la Kremlin,cu îndemnul de a continua să sprijine lupta pentru drepturile omului.Dl Urwich a ţinut cu ocazia acestei aniversări,o conferinţă de presă la München în ziua de 21 Iunie.-

* Ştefan Manoilea,în "Bună Vestire",Roma,Dec.1977: Scopul primipal al luceferilor Şcolii ardelene de la Blaj,Samuil Micu,Gheorghe Şincai şi Petru Maior, a fost acesta: să răstoarne şi nimicească argumentele mincinoase ale duşmanilor poporului român şi să arate în primul rând că Românii sunt cei mai vechi locuitori ai Transilvaniei,că sunt de origină romană şi au o continuitate neîntreruptă pe pământul Daciei traiane,începând din epoca romană până în zilele noastre. Prin opera lor au cultivat sentimentul de mândrie îndreptăţită în sufletul întregului nostru popor.Ei au arătat că a fi român înseamnă "să mărturiseşti prin chiar această numire originea ta nobilă şi mândria de a fi păstrat un astfel de nume... să vorbeşti această limbă românească... să locueşti în ŢARA ROMÂNEASCĂ, pe care o sforţare neîntreruptă de optsute de ani a izbutit s'o rotunjească puţin câte puţin... cu munţii care sunt ai noştri,fiindcă noi le-am dat turmele de oi şi doinele,cu dealurile care sunt ale noastre fiindcă noi le-am împodobit cu grădini şi vii,cu mănăstiri frumoase,cu câmpiile care sunt ale noastre fiindcă noi le-am lucrat şi desţelenit ani de zile,lucrându-le prin munca noastre şi prin umărul nostru,cu Dunărea care-i a noastră,fiindcă noi i-am pus salba de sate,.. şi am cercetat apele şi ostroavele,cu ţărmul mării care-i al nostru,fiindcă noi l-am deşteptat la viaţa pe care nu a mai trăit-o din antichitate".

* Vintilă Horia,"Dumnezeu s'a născut în exil",Madrid,1978: Venea dintr'o ţară săracă şi barbară,ţara exilului meu,această ţară care nu acceptă pe tirani, care atrage în schimb pe Romanii şi Grecii însetaţi de libertate.Această ţară se găseşte,cum s'o spun mai bine,în centrul lumii.Romanii se îndreaptă de mult către frontierele ei şi se pregătesc s'o cucerească.Barbarii,din cealaltă parte, o atacă şi ei,de secole,ajung câteodată să se aşeze pe alocuri,dar nu se pot împăca cu climatul moral de aici.Cei care persevereaază dispar până la urmă,ca apele unui râu înghiţite de nisipuri,cei mai slabi o părăsesc ducându-se pe alte meleaguri,mai puţin paşnice,vreau să spun mai puţin îmbibate de credinţă.Cred că taina pe care aceste ţinuturi o ascund în oamenii de pe aici şi în armonia peisagiului,nu poate fi explicată decât prin credinţă,credinţă care a modelat totul, ca mâna unui sculptor,suflete şi locuri.Zamolxe a fost un simbol trecător,un precursor al acestui Dumnezeu a cărui împărăţie va fi fără sfârşit şi a cărui luptă cu oamenii va dura milenii.Cine va putea renunţa atât de repede la obiceiurile sale,la prejudecăţi,la zeii sângeroşi şi uşor de împăcat,asemănători păcatelor noastre cele mai scumpe,ca să accepte durerile unei noi naşteri,la fel de înspăimântătoare ca şi ideea morţii?Ori,credincioşii lui Zamolxe sunt singurii între toate neamurile lumii,care nu se tem de moarte.Astfel,ei sunt pregătiţi pentru noua naştere şi poate vor fi primul popor care se va lăsa să fie modelat de învăţătura Mântuitorului şi va primi doctrina Sa,fără ca acest lucru să schimbe prea mult lucrurile.Şi alţii îi vor primi învăţătura,dar transformarea va fi grea şi va cere secole.Ca înfăţişare exterioară aceste popoare se vor schimba repede,dar în fundul inimilor,vor păstra mult timp amintirea vechilor legi.

Dar atunci,pentru ce nu s'a născut aici? Răspunsul e uşor de dat: pentru ca destinul Său să se împlinească.Profeţii vorbesc despre o suferinţă şi o umilire. Aici nimeni nu L-ar fi făcut să sufere.Intreg poporul,dela rege la păstori,L-ar fi urmat de îndată.Nimeni nu s'ar fi gândit să-L scuipe în obraz,nici să-I străpungă mâinile şi picioarele,iar dacă ar fi cerut de băut,nu I-ar fi dat oţet ci lapte şi miere,şi trăind,n'ar mai fi putut învia.Ca să poată suferi şi rămâne fidel istoriei Lui viitoare.S'a născut aiurea,acolo unde va fi imediat transformat în durere.

Nu vreau să spun că Dacii se vor pune în mişcare de îndată ce vor afla de venirea Lui,astfel ca noua lege să triumfe,căci asta ar însemna un nou război, dus de data aceasta în numele Lui,şi este evident că doctrina Sa va renega războiul şi că războaiele pe care oamenii le vor purta în numele Său nu vor mai fi decât prexte sub care se va ascunde vechea sete de putere,de dominaţie şi sânge. Secole îndelungate Dacii îşi vor continua viaţa de astăzi.Oameni civilizaţi şi barbari vor trece peste aceste pământuri şi toţi învingătorii vor fi de fapt nişte învinşi,căci vechea blândeţe a acestor locuri va rodi în sufletele lor; atunci când acest pământ va fi suferit toate umilinţele,călcat în picioare de toţi războinicii lumii,atunci îşi va fi împlinit misiunea sa şi va împărtăşi tuturor celorlalte popoare marele său mesaj.Pământurile pe care le stăpânesc Geţii sunt întinse.Aceste întinderi cunosc nădejdea morţii şi a vieţii viitoare cu puterea Dumnezeului unic.Trecutul şi viitorul Dacilor fac un singur tot.Cum să

nu vezi acest lucru după ce i-ai cunoscut de aproape?... Mă număr şi eu printre aceşti învingători învinşi.Augustus m'a exilat ca să mă facă să sufăr şi am suferit.Dar ştiu acum că Roma,această Romă care era,la începutul suferinţelor mele, oglina tuturor gândurilor,nu se află la răscrucea tuturor drumurilor de pe acest pământ,ci altundeva,la capătul unui altfel de drum...

* G.Dumitrescu,"Demascarea",München,1978: La închisoarea din Piteşti.Câţiva dintre noi sunt bolnavi,au diaree.Printr'o ridicare de mână(nu e voie să se vorbească),se arată că trebue neapărat să se folosească tineta.E o scenă oribilă! Omul se aşează pe acest WC improvizat,sub privirile scrutătoare a şapte-opt roboţi.Işi strânge dinţii şi-şi schimonoseşte faţa de durerea venită dela stomac. E stingherit peste măsură... a devenit obiect de spectacol pentru şaizeci şi cinci de oameni! In ochi i se citeşte sfiala de care e cuprins în această situaţie penibilă,privirea îi revarsă implorare să fie înţeles de ceilalţi... Unii din paznici se arată revoltaţi! I se reproşează că strică aerul... Primeşte calificative... Apoi e luat la palme şu scuipat... Cu pantalonii târîş,într'o resemnare totală,se îndreaptă cu paşi mici spre locul lui...

Pe ciment văd capul lui Ţrcanu.Intre mâini se pare că are gâtul unei victime. In urechi îmi pătrund horcăelile năbuşite ale terorizatului... aud cum i se izbeşte capul de ~~pământ~~ ciment. -Niţule,vorbeşte Niţule! Mori de mâinile mele,banditule,dacă nu recunoşti!- Ţurcanu e desfigurat,ochii îi lucesc de furie.Niţu e poate cel mai tânăr de aici.E legionar... -Niţule,ai omorît doi soldaţi sovietici,Niţule,şi nu vrei să-ţi recunoşti crima.Ai luat viaţa a doi luptători pentru binele şi fericirea noastră!- Niţu e izbit mereu cu capul de ciment.Îi aud, printre bufnituri,horcăelile în strânsoarea mâinilor lui Ţurcanu... Fac socoteala că Niţu,fiind astăzi în vârstă de douăzeci de ani,e foarte puţin probabil ca cei doi sovietici să fi fost omorîţi de el acum 5 ani... In lunile care au urmat "eliberării"României am aflat de mulţi sovietici ucişi.Au fost surprinşi violând fete de zece-unsprezece ani sau batjocorind,în grup,femei în vârstă; taţii,fiii au lovit cu înverşunare... Au fost ucişi şi din alte motive: pradă,devastări de căminuri greu închegate... Brusc,Niţu scoate un strigăt,într'o sforţare să iasă din strânsoarea mâinilor lui Ţurcanu,apoi îi aud capul izbind cimentul.Linişte! totul parcă s'a sfârşit!... După câteva minute,nesfârşit de lungi,o voce stinsă,scoasă dintr'un piept sfârşit de puteri,de viaţă în suspensie: -Nuu,nu ştiu nimic... E tăcere mormântală.Inima-mi svâcneşte cu putere.Unul de lângă Ţurcanu spune cu vocea tremurândă: -A murit... nu mai suflă!...

După un timp,Pătrăşcanu e numai sânge... Lungit pe spate,doisprezece inşi se aşează pe el,perfect,ca nişte saci... Îi văd ochii holbaţi de groază,gura deschisă de sufocare.După un timp,roboţii îl eliberează.Cimentul e mânjit de fecale. E întins pe burtă.Gura îi sângerează,şi-a pierdut câţiva dinţi... Ţurcanu îi ridică capul cu piciorul,apoi arată cu mâna spre fecale... Pătrăşcanu se târăşte spre locul murdărit şi-şi apasă faţa în propriile-i excremente,fără cea mai mică ezitare.Uşurinţa cu care a făcut-o e dovada că teroarea la care au fost supuşi aceşti oameni,pentru a fi transformaţi în roboţi,trebue să fi fost teribilă...

Imi povestea un fost prizonier că Ana Pauker le vizita zilnic lagărul,îşi fixa privirea pe unul mai chipeş şi,fără vreo introducere,îl invita la o partidă de şah... în seara aceea.A doua zi,ea ochea un altul; şi aşa în fiecare zi, până îi termina pe toţi - şi chipeşi şi nechipeşi...

* Şt.Georgescu-Olenin,"Drum în veac vitreg",Madrid,1967: "O întrebare de o gravitate excepţională -scrie generalul Platon Chirnoagă- se pune în mintea oricărui român.Cum a fost posibil ca regele Mihai şi şefii partidelor politice,din "Blocul naţional-democrat" să ceară inamicului de moarte al poporului român să ia o puternică ofensivă,prin care să zdrobească rezistenţa soldatului român,pentru ca ei să-l poată răsturna pe mareşalul Antonescu? Istoria lumii,atât de plină de războaie,nu mai cunoaşte un alt exemplu în care şeful Statului şi oameni politici cu răspundere morală să fi făcut o astfel de cerere inamicului cu care erau în războ.Iată de ce aliaţii occidentali n'au răspuns planului propus de rege şi de şefii opoziţiei române.Nu mai aveau nici un interes să răspundă.Acum ştiau că România nu va mai rezista,pentru că opoziţia era dispusă să folosească orice fel de mijloace,ca să fie sigură de răsturnarea lui Antonescu şi deci nimic nu-i obliga să ofere sau să răspundă la cereri de armistiţiu din partea opoziţiei române."Capitularea fără condiţii",pe care o ceruseră în repetate rânduri venea singură şi sigur,provocată de acţiunea "Blocului" opoziţionist contra Mareşalului Antonescu.Dacă acest "Bloc",în loc să se sbată cu atâta insistenţă

pentru obţinerea unui răspuns,când a văzut că acest răspuns nu vine s'ar fi ală-
turat străduinţelor Conducătorului Statului şi l-ar fi susţinut cu toată autoritatea,România ar fi avut mai multe posibilităţi,atât în rezistenţa pe front,cât şi pentru obţinerea unui armistiţiu semnat şi cu condiţii acceptabile.Atât ruşii, cât şi anglo-americanii erau foarte grăbiţi să termine răsboiul şi o rezistenţă totală a poporului român,care ar fi obligat pe ruşi să ducă un război de iarnă în Carpaţi şi în Balcani,nu le convenea deloc.O asemenea perspectivă i-ar fi îndemnat să acorde un armistiţiu şi nu să aştepte o capitulare"(pag.141-145).

* Richard Wurmbrand,în "Catacombes",Paris,Aug.1978: Dintre cei 29 de membri ai Comitetului central al partidului comunist cari au făcut revoluţia în Rusia, trei au fost ucişi de adversarii lor,doi s'au sinucis şi 15 au fost executaţi de proprii lor tovarăşi... Dacă toţi aceşti revoluţionari cari căutau să răstoarne tirania ar fi putut să ştie că fructul revoltei lor avea să fie uciderea lor de către tovarăşi şi stabilirea unei alte tiranii nu numai contra adversarilor revoluţiei dar şi contra tuturor acelora cari o făcuseră să triumfe,ar fi mai decis ei să se revolte contra autorităţilor de la putere? Troţki,ar fi devenit el revoluţionar dacă ştia dinainte că această revoluţie avea să ducă pe Stalin la putere? Pe Stalin,care a ucis pe doi din copiii lui Troţki,mai mulţi membri ai propriei familii,pe toţi aderenţii săi şi care,la urmă,a trimis pe unul din devotaţii săi să lichideze pe Troţki însuşi cu lovituri de bardă! Regimul ţarist, unde nedreptăţile erau totuşi numeroase,n'ar fi consimţit niciodată astfel de crime contra revoluţionarilor,sau contra poporului.

– In "Action Evangélique pour l'église du silence",Courbevoie,Aug.1978: Toţi capii religioşi din România aparţin "Frontului patriotic unit"de sub direcţia partidului comunist care este pe faţă antireligios.Ei nu sunt decât marionete... Am văzut tortura chinezească aplicată în închisorile din România.Fiinţe omeneşti au fost silite să-şi înghită propriile excremente şi să-şi bea urina,binecuvântate în timpul unei "liturghii" oficiate de un preot catolic devenit pradă a demenţei în urma loviturilor savant aplicate organelor sale genitale.Cine n'a trecut prin asemenea experienţe,n'are dreptul să se erijeze în judecător!

* Ion Protopopescu,în "Catehism legionar",Roma 1976: Să facem un "distinguo" între ideologie politică şi tehnică politică.Confuzia făcută prea adesea între cele două noţiuni ne obligă la aceasta... S'a opus şi se continuă să se opună "democraţia","naţionalismului".Ori,democraţia este o "tehnică" politică... pentru a conduce destinul popoarelor,pe câtă vreme "naţionalismul" este o ideologie politică... Democraţia se poate opune totalitarismului,dictaturii ori corporatismului,nu naţionalismului.Naţionalismul adevărat este democratic,nu are tendinţe imperialiste,nu urmăreşte extinderea domeniului naţional în suprafaţă,în dauna vecinilor,ci în sus pe linia de creaţie a geniului naţional şi ca atare se realizează perfect prin tehnica democrată.Antagonismul creat artificial între naţionalism şi tehnica democrată nu a făcut decât să ajute celeilalte ideologii, comunismului,căruia nu i se mai opune astfel nicio rezistenţă ideologică.O idee nu poate fi distrusă decât printr'o altă idee,ea nu poate fi distrusă cu pumnul, fie el democratic,fie dictatorial.Naţionalismul reprezintă astăzi singura ideologie care poate fi opusă cu eficacitate în lupta contra comunismului.Distrugerea naţionalismului înseamnă emascularea naţiilor de virilitatea şi de geniul lor, ceea ce este echivalent cu distrugerea... Datoria noastră este de a înlătura acest echivoc creat prin opunerea unei tehnice unei ideologii.

* N.Arnăutu,"Amintiri",Buenos Aires,1974: Căpitanul fixase poziţia Mişcării şi drumul de urmat: "Puterilor vrăjmaşe din afara hotarelor sau dinlăuntru,care îşi închipue că legionarii le pot face jocul printr'un început de răsmeriţă,le răspund că se înşeală... Tineretul de astăzi are prea adânc înfiptă conştiinţa misiunii lui istorice şi a răspunderii sale,pentru a face acte necugetate,care să transforme România într'o Spanie însângerată".Scria Căpitanul către Prof.Nicolae Iorga: "Să ne bateţi la tălpi,să ne trimiteţi în Insula Şerpilor,să ne ucideţi cu pietre,să ne spânzuraţi cu picioarele în sus şi să le bateţi în cuie... nu veţi întâmpina... nu numai nici o violenţă,ci nici măcar o opunere".

Sima comite marea indisciplină -marea crimă- de a nesocoti total dispoziţiile Căpitanului.. punând la cale comploturi ridicole şi anunţând revoluţii imaginare... Agitaţiile şi nebuniile ce se făceau cu atacarea unui rabin,a unei sinagogi,sau atacul rectorului Ştefănescu-Goangă ne dădeau convingerea că o mână criminală lucrează afară în sânul legionarilor fără să ştim precis cine este... O bombă a fost pusă într'un teatru din Timişoara,s'a dinamitat uzina de apă din

încercat a se pune foc sondelor de pe Valea Prahovei. Autoritățile au cerut intervenția Căpitanului. Acesta a dat o circulară la 13 Noembrie... cerându-se legionarilor liniște. Sima i-a negat valoarea, susținând că "din închisoare nu putea da altă circulară în alți termini"... Trebuind să călătorească la Cernăuți, pentru Tăraoiu a primit însărcinarea să întrebe pe av. Grigotaș, din partea lui Sima, de ce n'a dat curs ordinelor referitoare la incendierea pădurilor și n'a trecut la executarea atentatelor indicate dela București de Sima. Tăraoiu a luat contact prin intermediul lui Radu Zus, în a cărui familie a fost găzduit chiar. Furia lui Grigoraș, un om calm și foarte așezat, era de nedescris: "I-am trimis răspuns că nu-i necesar, nici legionărește. Ordinele Căpitanului sunt clare și peste ele nu se poate trece"... La București, Tăraoiu îi pusese lui Sima aceleași întrebări ca în cazul Goangă: care vor fi urmările, ce rost aveau agitațiile, cum se vor repercuta ele asupra vieții Căpitanului? A primit același răspuns: "Nu cred că se va întâmpla nimic, îmi asum totală răspundere". Auzindu-le, Grigoraș a izbucnit: "Dacă-i ucis Căpitanul, ce valoare au vorbele lui Sima"!

În Decembrie 1938, după asasinarea Căpitanului, cei 318 legionari internați în lagărul Vaslui am semnat un apel către camarazii din libertate, îndemnându-i la liniște. Intre semnatari figurau Comandanții Bunei Vestiri Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici și Mile Lefter... După ieșirea din lagăr, Ilie Gârneață a primit vizita unui maior din Reg. 25 Infanterie, care i-a mulțumit că, prin apelul semnat, a fost împiedicat de a fi transformat în criminal ordinar, căci batalionul său primise ordinul de a-i asasina pe toți cei din Lagăr. In urma acestui apel, a fost trimis din nou la Regiment...

Grupul legionar din Germania trebuia să rămână acolo ca o rezervă a Mișcării și să observe cum se desfășurau etapele destinderii. Numai Sima și Pătrașcu au dezertat de pe poziția adoptată... pătrunzând în Țară... Dela 9 Mai 1940 deci, când s'a înscenat acea aureolă de arestați în împrejurări romantice a lor, au început compromisurile. Această dezertare a creat Mișcării o situație grea, târând-o pe linia de compromisuri tocmai când situația regelui asasin se prăbușea odată cu granițele Țării. La 23 Iunie Sima a dat ordin legionarilor să se înscrie în "Partidul Națiunii", al cărui șef era însuși asasinul Căpitanului... La 28 Iunie Sima a acceptat să intre în noul guvern, depunând jurământ de fidelitate regelui asasin... La 14 Septembrie a apărut faimosul decret al noului rege Mihai, care în art. 4 stabilea că "Domnul Horia Sima este comandantul Mișcării Legionare"... Subliniez încă odată viziunea clară a lui Corneliu Zelea-Codreanu, când scrisese în 1937: "Imi face impresia că domnii aceștia vor veni într'o bună zi să ne trimită și un șef de partid"...

* Dumitru Tăraoiu, în "Pământul Strămoșesc", B. Aires, 1952: Intr'o seară stăteam toți cei vreo 200 de frați de cruce -în tabăra dela Carmen Sylva- strânși ciorchine în jurul Bădiții Istrati. Tocmai terminase Căpitanul cartea. Ne povestea că i-a fost de greu să aleagă titlul, dar că, în sfârșit, a dat peste ce căuta. Ii va zice simplu "Pentru Legionari". "Mi-era să nu mor înainte de a ști Românii ce-am vrut și cine suntem", ne spune el. "De-acum pot și să mor"! -"Dacă muriți, pe noi cui ne lăsați, Căpitane?", întreabă Lucia T. -"Mergeți înainte. Să nu aveți nici o teamă. Se va găsi cineva capabil să conducă Legiunea. Legile școalei legionare vă vor îndruma". -"Dar după ce-l vom cunoaște că-i cel adevărat?", întrebă Nicoleta. "Cine știe câți vor avea această pretenție"! -"Unde sunt Văcăreștenii, acolo este Legiunea. După asta să vă orientați", fu răspunsul Căpitanului.

* Anton Roșu, în "Pământul Strămoșesc", B. Aires, 1978: La 21 Decembrie 1938, un grup de 131 legionari ieșeau din lagărul Vaslui, printre care și eu. Ultimul care m'a condus până la poarta lagărului a fost Puiu Gârcineanu. La despărțire, mi-a spus: "Comunică-le celor de afară să se gândească la viețile miilor din închisori...

Soția lui Sușman a reușit să-și scoată bărbatul din lagăr și să-l interneze în Spitalul Militar din Brașov. In noaptea de 21 spre 22 Septembrie 1939, el a fost ridicat din spital împreună cu Traian Cotigă, Eugen Ionică, Căpitanul Emil Șiancu, Grigore Pihu, Ion Herghelegiu și Gheorghe Procă și împușcați de o echipă de jandarmi "haini la suflet", din ordinul lui Carol al II-lea...

&& Din Jornal do Comércio e Indústria, 20 Mai, vedem că dl Marcel Preoțescu a fost ales pe încă doi ani, în adunarea din 27 Aprilie, președinte al Asociației Comerciale și Industriale din São Bernardo do Campo (Brazilia).-

\- Grupul tineretului de pe lângă biserica "Sf. Gheorghe" din Toronto, organizat în "AROY", activează sub conducerea entuziastă a studentului [illegible]

N.-Argentina: Inainte de apariţia cărţii lui Sima, erau unii cari nu credeau c'a fost agent, dar acum nu mai încape îndoială: a fost agentul lui Moruzov şi Carol. Târziu ne dăm seama de ce era aşa de curajos tipul: avea spatele acoperit. Nu riscà să fie arestat, torturat şi aruncat în crematoriu, cum bine spui în Vatra. Era teribil de agitat, înclinat spre terorism, lovituri fatale, pentru că asculta de camarilă, cum recunoaşte chiar în cartea lui. După el, se revokta Ardealul în 1938. In zadar i se spunea că terenul unei revolte era îngheţat, că gata de sacrificiu erau cel mult câteva echipe. El era surd, căci ştia ce ştia...

I.-Canada: Voivodina e o regiune autonomă în "federata" Jugoslavie, deci pe hârtie şi nimic mai mult. Istoric, şi în fapt, sunt cunoscute cele trei provincii (2,1/2, adică), care compun regiunea asta administrativă: Srem, Bacica (cu un pumn de români doar) şi Banatul înstreinat. Nimeni în Jugoslavia, absolut nimeni, nici cei din Serbia şovină, nu vorbesc de creaţia recentă, Voivodina...

Iară io, să parie că nu mai mis bănăţan, numa iaca, prăstă noapcie, am ajuns "voivodinean". Apui io asta n'am şciut, iar tata mieu, carie nişi iel nu şcie dă asta, dă noătacia asta, când o fi s'o aflie, apui tot dă burtă s'o ţânie dă rîs. Că baş aşa, că iel n'o criegie bazaconiile aşcia...

D.-Statele Unite: V'aş ruga să-mi trimiteţi toate numerele care conţin material informativ de la Românii din Banatul Jugoslav; ca românca de acolo, mă interesează în mod special subiectul.

G.-Statele Unite: Primiţi Vă rog un mic obol pentru "Vatra" (30 dolari), care mi-a plăcut şi-mi place; m'ar fi mustrat conştiinţa dacă nu Vătrimeteam ceva înainte de plecarea în concediu, căci "Vatra" trebue să trăiască.

V.-Elveţia: Am ales exilul, plecând din iubita noastră ţară pentru care strămoşii, părinţii şi fraţii noştri au plătit greu tribut de sânge, iar noi am suferit închisori şi schingiuiri, pentru ca cel mai sângeros călău şi cel mai mare trădător de ţară din toată istoria României să trăiască în lux şi palate, să-şi însuşească nenumărate titluri academice al căror nume nici nu ştie să-l pronunţe, alături de ţesătoarea-academician, Leana analfabeta.

G.-Franţa: Consider "VATRA" cea mai bună şi mai românească revistă publicată în exil, căci nu neglijaţi nici pe ai noştri ce trăiesc astăzi în Jugoslavia şi Grecia şi până în Transnistria. Acum câteva luni am auzit la radio Roma de un proces ce-a făcut mare vâlvă în Rusia, al unui român basarabean profesor universitar la Odesa, care contestă dominaţia sovietică în Basarabia. Poate ştiţi de filmele lui Eugen Loteanu, "Lăutarii" şi "Ţiganii merg în rai", sonorizate în româneşte la studiourile din Chişinău - o românească foarte pură şi clasică, cu tipuri de personaje ca pe vremea lui Ştefan cel Mare. Un alt basarabean, Grigore Grigoriu, deţine unul din rolurile principale într'un film rusesc despre Pugaciov şi răscoala lui; filmul italian îi pune pe lăutarii lui Pugaciov să-i cânte "Ciocârlia"! La noi aici, nimic nu reînvie: nici Fundaţia, nici "Nation Roumaine", nici "Curierul"!

I.-Argentina: Vă trimit 20 de dolari pentru draga Vatră, pe care cu atâta sete o citesc. Ieri s'a terminat aici campmonatul de Fotbal, mondial; cum Argentina a învins Olanda, câştigând trofeul, a fost un entuziasm indescriptibil. Bătrâni şi bătrâne că deabia îi ţineau balamalele, tineri şi copii dansau în stradă cu drapelul ţării, se sărutau, alţii cu tăvi, oale, crătiţi şi tinichele băteau în ele cât puteau iar zgomotul ne asurzea. Bătrâni din aziluri au cerut autorităţilor să fie duşi în centru ca să ia parte la veselie, li s'a împlinit dorinţa. Mă uitam şi mă gândeam cu părere de rău că echipa Ţării Noastre, pierzând în Spania, n'a venit aici nici ca observator... Cu drag mă gândesc la anii petrecuţi împreună la Roma. De atunci au trecut 30 de ani, de când mă găsesc în această ţară, tot cu gândul că voi pleca acasă; am făcut situaţie frumoasă, dar cu dorul ce faci?...

I.-Franţa: Am urmărit toate cele scrise despre disidenţii din Rusia şi alte părţi. Majoritatea sunt jidani sau au rude jidani, până si ginerele lui Zaharov e jidan. Paul Goma are nevastă ovreică şi a fost înscris în partid. Probabil că acum e timpul lor şi ei se ajută între ei. Au toţi succes şi este foarte bine, dar mă întreb de cei ce au fost totdeauna contra comuniştilor, cari au murit, sau au făcut toată viaţa lor închisoare; nu se pomeneşte despre ei aproape nimic: aceştia sunt "fascişti"...

I.-Germania: Speranţe în puterile democratice apusene nu mai putem avea, că sunt subminate de comunişti; să nu uităm că disidenţii sunt şi rămân comunişti, chiar dacă au fugit de ruşi; mulţi din cei ce cer azil politic în străinătate, sunt persoane dubioase.

- De peste 30 de ani el a fost cântat de toţi comuniştii în cap cu Ceauşescu,ş
ştiau că armata sovietică n'a liberat nimic ci a subjugat milioane de Români
Bucovina,Herţa şi Basarabia şi au ucis peste 450.000 de soldaţi români care l
taseră pentru liberarea acestor ţinuturi româneşti.Acum,ei au dorit ca acest
imn să dispară,dar se înşeală,nimeni nu va putea uità,nici generaţia de azi,ni
cele viitoare,scâlcirea sufletească şi toate bogăţiile furate de "armata libe
toare": petrolul,grâul,pădurile,aurul,nici foamea din Moldova,nici davai ceas-
davai palton,nici groaznica teroare ce durează de peste 30 de ani.Nu,nimeni nu
va putea uita această perioadă tristă din viaţa neamului nostru şi nici pe cei
ce au glorificat ca liberatoare această năvălire de barbari.Istoria îi va cate-
gorisi pe aceşti nemernici ca slugi şi trădători de neam!

R.-Franţa: In Iunie s'au împlinit 40 de ani de când pentru prima dată în Ro-
mânia s'au tras fire de in şi cânepă pentru pânzeturi.Sfori şi frânghii pentru
şleauri şi căpestre se torceau cu roata de mână pentru cele 30.000 de ateliere
câte erau în ţară.Fabrica funcţiona sub denumirea "Ţesătorie Mecanică de In şi
Cânepă"N.Rizescu-Brăneşti,mai apoi "Fraţii Rizescu S.A.".Astăzi fabrica lucrea
din plin,şi ca numele fundatorului să fie pentru totdeauna uitat,ea se chiamă
"Trainica": vedeţi ce se petrece,azi,cu iniţiativele altora!

După criza din 1929,am hotărît să fac şi eu ceva pentru desvoltarea econo-
mică a Ţării,punând în valoare o materie primă autohtonă.Tatăl meu Stan Rizescu
care la 1885 a adus şi montat în Ţară primele războaie mecanice,era torcător de
in şi cânepă; la confiscare,"Stan Rizescu S.A."avea 800 de războae... In Martie
1936 ne-am dus în Renania şi Württemberg,am încercat câlţii şi fuiorul ce adu-
sesem cu noi în unele fabrici... Mama m'a sfătuit să nu încerc această aventură
atâta timp cât o cultură de in şi cânepă nu e organizată.Singur tatăl meu m'a
încurajat... In Mai sau Iunie 1938 torcătoria a scos primele fire pentru ţesut
pânzeturi.Pentru a mă mândri cu acest succes,am prezentat tatălui meu primul mo-
sor cu fir Nr.14.L-am găsit în curtea Ţesătoriei,tocmai se răsturnase un tuci
mămăligă pentru lucrătorii de la grădina de zarzavat.Cu un pas hotărît s'a în-
dreptat spre masa unde era mămăliga,a înconjurat-o cu fir de pe mosor şi a tăiat
mămăliga în două.In colţul ochilor i-au apărut lacrimi de bucurie şi a spus doar
atât: "Firul e bun! curaj,şi cu Dumnezeu înainte!"

S.-Spania: Scrisoarea ce mi-ai trimis la B.Aires,a citit-o Dl Profesor şi a
rămas impresionat.In adevăr,despărţirea a fost mult mai impresionantă decât mă
aşteptam.Ai pus în scrisoarea aceea o notă de nostalgie care l-a zguduit.A fost
citită şi de Mardarie,Mişa,Arnăutu... Intâlnirile pentru apărarea Bisericii din
Exil sunt extraordinar de bine venite.Bună şi treaba cu Consiliul Naţional; Ro-
mânii şi-au dat mâna ca să înfrunte duşmanul comun.

Am asistat la slujba înmormântării Prinţului Nicolae.Au fost şi alţi Români
anunţaţi în pripă de Răuţă: Ciril Popovici,Uscătescu cu frate-său,Enescu.Erau
cu cucoanele.Era şi Georgel Dumitrescu.Am fost şi la adunarea organizată de Bl
Piñar cu ocazia zilei de 18 Iulie,când s'a răsculat Franco,în Piaţa de los To
Erau ca la 30.000 de persoane.Au vorbit în numele Eurodreptei,ca replică contra
eurocomunismului,Curuchet,un naţionalist argentinean,directorul revistei Cabildo
conservatoare,care atacă cu înverşunare judaismul; Tixier Vignancour,Almirante
şi,bine'nţeles,Blas Piñar.Se scanda numele lui Franco.Trecutul nu-l uită spani-
lii,şi ce datorează ei lui Franco.

N.-Italia: Am primit ultimul număr din "Vatra" pe care l-am parcurs cu aten-
ţie în întregime.O vastă sursă de informaţii,ce reclamă timp şi pacienţă.Cât de-
pre articolul de fond,cu "Ce se întâmplă în lume",îl socotesc impecabil,demn de
a fi publicat de orice mare revistă internaţională.Imi permit a semnala o eroare
de expresie unde spre sfârşit se vorbeşte de primirea lui Ceauşescu la Londra:
"Cai împodobiţi cu pampoane".Caragiale zicea în ironie pampon,substituindu-l
francezului termen "pompon"... Nu toţi legionarii sunt monumente.Exemplarele ca
Puiu Gârcineanu,Iordache Nicoară şi atâţia alţii căsăpiţi de Carol al II-lea,nu
mai există.Ce să spun de bietul Andrei Costin,mort încornorat de Horia Sima,bra-
vul camarad comandant! Deci şi printre noi au fost şi buni şi răi.Evident,cei
buni au fost inegalabili.Am asistat personal la atâtea prăbuşiri,la atâta degra-
dare,încât mi-am pierdut o bună parte din iluzii.Felicitări pentru atacul împo-
triva lui Drăgan.Felicitări mai ales pentru adeziunea la Consiliul Naţional,fap-
de rară inteligenţă,ce comportă recunoaşterea oficială a Legiunii ca ... po-
litică.Bravo! Din toată sărăcia,anexez un mic obol pentru revistă.-

cel mai român dintre copiii Regelui Leal. In limbaj, ca şi'n "temperament", în dragostea de glie, de pământenii ei, cu toate ale lor. Pe popularul nostru Păcală îl citise pe-ascuns, lectura lui neintrând în canonul educaţiei vlăstarelor regale. Faima-i de "arţag", era doar parţial îndreptăţită; căci dacă-şi revărsa mânia pe cei ce-i încurcau cărările, niciodată n'a făcut caz de situaţia-i înaltă: dà şi încasa cavalereşte, pumni şi insulte, fără să-şi târască "adversarii" prin răspunderi de lèse-majestate; de multe ori, aceştia nici nu ştiau cine le stase'n faţă.

Soarta l-a dus şi'n capul Ţării, în haină de Regent, după ce besmeticul de frate, dezertorul de Carol, a fost îndepărtat de Tron, cu Actul din 4 Ianuarie 1926, pentru motive iubăreţe. La moartea Regelui Intregitor, 20 Iulie 1927, Prinţul şi-a luat funcţia'n primire; dar, ori pentru că n'o avea singur, trebuind s'o împartă cu Patriarhul Miron şi cu Gh. Buzdugan, şeful Casaţiei; ori pentru că măririle nu-l atrăgeau, deci nu le căuta,- fapt e că, în afara spargerii monopolului liberal la guvern, urme remarcabile n'a prea lăsat. Dar şi timpul fusese scurt, Regenţa fiind curând răsturnată de uzurparea lui Berilă, cu complicităţi din toate sectoarele prevăzătoarei noastre democraţii. Sub pretextul căsătoriei cu o româncă, Ioana Dumitrescu-Tohani, Prinţul a fost apoi silit de concubinul unei evreice să ia calea exilului încă din 1937. Şi singurul care-a protestat contra neomeniei, pe cât ne amintim, a fost Generalul Gh. Cantacuzino-Grănicerul, în numele şi al Mişcării Legionare.

Venit prăpădul, Prinţul Nicolae s'a distanţat de Nepot, autorul lui 23 August şi decoratul Sovietelor, luând hotărît partea celor decişi la luptă. A organizat pe cont propriu o strălucită săptămână românească la Madrid, alta la fel la Freiburg, cu participări ce puteau fi utile cauzei româneşti: diplomaţi, miniştri, generali, prinţi din casele domnitoare. A cutreerat lagărele de refugiaţi din Italia, ducând peste tot, la Roma, la Salerno, la Bari, la Triest, odată cu substanţiale daruri în pachete, calificatul său cuvânt de îmbărbătare. Pentru adăpostirea Bibliotecii din Freiburg cumpărase un adevărat palat, într'o poziţie vulturească; şi numai congenitala vrajbă valahă l-a făcut, până la urmă, să bată în retragere; căci dacă n'aştepta salamalecuri, n'ar fi putut nici suporta, după un bine gratuit, ironiri injurioase. Eforturile sale însă, sabotate de clanurile exilului, au fost lipsite de continuitate şi n'au putut da fructele scontate.

"Vatra", îi plăcea. Careva sugerase c'ar fi bine să fie tipărită. Prinţul, bun psiholog, a fost de altă părere; căci, zicea el, de vreme ce aşa şi-a făcut vadul, e bine să continue aşa, în haina modestă de surghiun, în pas cu sărăcia generală. In drum spre "campo" din Triest, prin părţile Veneţiei, dintr'un drum lateral a ţâşnit o maşină, care a atins-o pe-a Prinţului chiar în locul unde sta directorul publicaţiei. Vedeţi, Alteţă? -glumì Mircea Popescu- asta a fost un atentat la "Vatra": că, dacă-i rupea piciorul lui Vălimăreanu, cu ce o mai scria? -Nu, Popescule, replică Prinţul, serios; asta să n'o spui nici în glumă! Vatra e foarte actuală, scrisă cu nerv, de neînlocuit. Nu le place la unii, fiindcă spune lucrurilor pe nume, dar asta-i şi util şi sănătos!-

Prea darnic, nu părea Prinţul. Şi nici norocos în ce se încăpăţâna să întreprindă practic. O fi poate doar coincidenţă, dar generozitatea sa, dela organizarea grandioaselor manifestări naţionale la plata unui pârlit de abonament, a încetat odată cu încetarea din viaţă a Româncei, prima-i soţie. Mort la Madrid, Prinţul Nicolae a fost înhumat la Lausanne, dar numai provizoriu; căci dorinţa sa testamentară e ca ultimu-i sălaş să-i fie în pământul Ţării, îndată ce s'o libera. Fie-i ţărâna uşoară!

&& Implinindu-se în Iulie 75 de ani de la răscoala contra Turcilor, care-a dus la efemera republică dela Cruşova, tovarăşul Tito afirmă că "poporul macedonean a văzut eliberarea proprie ca eliberare a tuturor naţionalităţilor din Macedonia" şi că Statele vecine -Bulgaria, Grecia şi Albania, care şi-au încorporat apoi hălci din Macedonia, fiind burgheze, au dus acì o "politică de desnaţionalizare".- E imposibil regimurilor comuniste, de orice nuanţă, să se debaraseze de minciună: păi, cine duce cea mai cruntă politică de desnaţionalizare în Macedonia (ca să nu mai vorbim de Valea Timocului), unde Românii n'au nicio şcoală şi nicio biserică, dacă nu chiar regimul lui Tito? Acest Tito care, într'o scrisoare lungă de două coloane, n'a găsit loc să pomenească, măcar, că şefii răscoalei au fost românul Pitu Guli şi bulgarul Barev!

Dar ce să mai vorbim de Tito, când nici măcar "Libertatea" din Panciova, scrisă în româneşte, n'a crezut nici ea de cuviinţă, în articolul comemorativ din 29

August, să pomenească pe legendarul Pitu Guli, pentru care "macedonenii" s'o fi jertfit acest român?...

&& Dl Brădescu acuză pe dl Penescu, în "Carpații" (Ian.1978), că "n'a mişcat un deget pentru a blama acțiunea criminală a regelui Carol II şi a lui Armand Călinescu". Acum mai rămâne ca dl Brădescu să ne arate ce atitudine a luat dânsul față de acțiunile criminale ale lui Sima care au "legitimat" aşa de oportun acțiunile lui Carol-Călinescu. Căci doară n'o fi pretinzând ca soarta Mişcării să-l doară mai mult pe un țărănist decât pe legionarii înşişi!

Mai spune dl Brădescu că legionarii sunt "creatori ai unei elite etice şi morale care să limpezească odată şi odată mocirla în care se sbate încă neamul românesc" şi că Mişcarea "nu poate părăsi principiile proprii pentru a adera la altele... nu poate accepta o astfel de degradare... Ar fi o adevărată sinucidere morală şi politică". Lucrul e perfect adevărat! Şi atunci nu se înțelege de ce dl Brădescu, care se vrea legionar, împinge la "schimonosirea unui sens de gândire şi-a unui ideal de trăire", încurajând "mocirla" în care se sbate nu neamul românesc, ci însuşi şeful său!

&& "Libertatea" din Panciova, 31 Dec.1977, arată media producției de grâu şi de porumb din mai multe țări pe 1976: România, cea cu "câmpii mănoase", se află, sub domnia prea luminatului Ceauşescu, regulat în coadă, chiar față de celelalte țări "socialiste". Astfel, pe când Franța produce 37 chintale de grâu la hectar, Ungaria 36 şi Iugoslavia 35, România produce abia 24! Iar la porumb: America 5., Italia 55, Ungaria 39, Iugoslavia 38, România abia ajunge la 25! Străvechiul nostru pământ, ignorând se vede genialitatea pantofarului, refuză să producă pentru el.

&& "Bire" continuă să furnizeze informații interesante: "Isus, fiind o persoană istorică, atât moartea Lui cât şi învierea Lui au fost văzute şi privite de noroade şi mulțimi, de duşmani şi de prieteni şi de martori oculari"; "Invierea Domnului s'a arătat... în viața Bisericii apostolice şi ale martirilor; "din cele 10 episcopate catolice din resere un singur episcop mai e în viață"; "la început partidul comunist din resere luase hotărîrea 'diplomații' să plece singuri, fără familie, aceştia rămânând ostatece în țară" (1 Mai); XXxxMMxxxxxxxxx xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx "se recomandă pe tovarăşa Chiriacescu"; "există xxxxxxxx prizonieri care reuşesc să se evadeze" (16 Mai); etc.

&& In "Libertatea" din 20 Mai, românul I.Dolinga spune că, în "Macedonia sârbească", "limbile şi scrisul albanezilor şi turcilor se folosesc în mod egal cu limba macedoneană în viața publică. Acest lucru se referă şi la grupul etnic al romilor. La Tetovo a fost înființată prima stație de radio în limba romilor din lume, iar în curând vor apare şi prima gramatică şi ortografie a romilor, astfel ca limba lor să poată fi folosită în şcoală. Din păcate -se plânge Dolinga- acest exemplu de soluționare a problemei naționale nu este urmat şi de țările vecine".

Din păcate, zicem noi, acest frumos exemplu nu e urmat nici în lăudata Macedonie, unde Românii noştri, băştinaşi înaintea "macedonenilor" şi a romilor, n'au niciun fel de drepturi naționale, deşi acestea ar costa mult mai puțin, având ei de mult gramatici şi ortografie şi fiind foarte departe de pretenția de a avea până şi posturi de radio, ca țiganii lui Tito!

Radu Cornățeanu

NU MAI PLÂNGE MAMĂ de S.G.Theodoru

Nu mai plânge mamă, roşii îți sunt ochii
Nu mai strânge falduri
în pulpana rochii.
Nu mai plânge mamă
tu doar ştii prea bine
Că îmi este gândul, tot la voi, la tine.

Ştiu că'n ochii umezi
nu porți numai dorul
Dar şi-ascunsă teamă, că poate feciorul,
Cel pornit în lume, cel gonit din toate,
S'afle cale'ntoarsă astăzi nu mai poate.

Arde la icoană lumânare'n sfeşnic,
Tu mereu acasă eu pe drumuri veşnic.

Tu păzeşti căminul
şi'ngrijeşti morminte,
Eu mergând pe drumuri, pururea'nainte.

Nu te teme mamă, calea mea mă duce
Tot în umbra Țării şi pe căi răscruce,
Dar sunt dârz şi tare şi, odată poate,
O s'ajung sfârşitul drumurilor toate.

Şi-o să-mi aflu tihna,
plină de lumină;
Vom privi din casă, via pe colină,
Căci port clipa sfântă,
prin grea pribegie,
Când vei plânge mamă, plâns de bucurie.

&& Ajutat de corul local al studenților, pr.D.Em.Popa a ... la Konvikt-Kirche (Freiburg), în cadrul Seziunii Catolice Germane, vecernia ortodoxă

* Gr.Dumitrescu,"Demascarea",München,1978.- Încă o demascare a imposturii comununiste,care,proclamând din buze "omenia",a degradat făptura omenească dincolo de scara animalelor.Autorul scrie din pățite,nu din auzite,iar "episodul tragic", cum îl numește în dedicația ce ne trimite,se petrece între 1948-1951,având ca scenă hrubele Jilavei,oribilele "demascări" de la Pitești și Canalul morții.- Adresa autorului: 83 Piettstr.48 - 8000 München-Germania.-

*.Bulletin Informatif de l'Association des Français d'origine roumaine,Paris, N° 8 apare în Iulie 1978 și se ocupă pe larg,prin pana viguroasă și lucidă a Dr.Jean Boboc,de agitația din jurul Transilvaniei,"o operație de diversiune sovieto-maghiară",- arătând și intervențiile președintelui Asociației la diversele publicații pentru combaterea,cu date istorice și statistici,a minciunilor debitate în ele de agitatorii din slujba Moscovei."Ah! -încheie dl Boboc- dacă alte minorități din această lume,pe care le remarcăm și auzim tot mai puțin -acești Baltici,acești Basarabeni,acești Macedo-Români din Balcani...-,dacă acești uitați ai civilizației noastre... ar putea avea accentele de revoltă ale Ungurilor din Transilvania,și aceleași facilități de a comunica cu frații lor din Europa!"

Mai găsim,în acelaș număr,o scrisoare a inimosului român Boboc către"Valeurs Actuelles",în legătură cu un film sovietic cu acțiunea în Basarabia,pregătit la Paris,în care regizor și artiști sunt români: Lotianu,Toma,Grigoriu,Șcuria,Doga; și,din Iorga și Em.de Martonne,extrase din descrierea călătoriilor lor în Basarabi

* Alex Proc,"Jahrbuch der Orthodoxie",Schematismus 1976/77,München,în germană și engleză.De aci aflăm că arhiepiscop peste Chișinău și așazisa Republică Moldovenească este,de la 1972,Ionafan Kopolovich,născut în 1912 în fosta"Ucraină Subcarpatică",care până la ultimul război ținea de Cehoslovacia,astăzi de Rusia. Preot de mir până în 1965,a fost atunci numit episcop de Berlin,apoi de Vilna, în urmă arhiepiscop de New York,în fine de Tambov.La Chișinău luă locul unui Varfolomey Gondarovski(născut la Belgorod),care pleca la Tașkent.

Dar dacă șeful suprem al Bisericii din Republica zisă Moldovenească nu e obligat să știe românește,vedem că nici străzile Capitalei,Chișinău,n'au nume românești,de vreme ce arhiepiscopul locuește în "ulița Benderskaya 3"/...

Nici ou Bucovina nu stăm mai bine.La Cernăuți este episcop,din 1972,un Sava Babineț,născut în aceeaşi "Ucraină Subcarpatică",în 1926.Stă în ulița Russkaya 33,căci fostul palat metropolitan este acum muzeu.Inlocuise pe un anume Feodosie Prociuk din Volhinia(1961),precedat de Damian Marciuk tot din Volhinia(1961) și de Grigorie Zakaliak din Kodorov(1959).- Vedem și un ierarh născut la Cernăuți, Antonie Vakarik; dar acesta e îndepărtat de Bucovina,fiind episcop,succesiv,la Smolensk,Simferppol,azi la Cernigov.Patriarhia din București,așa de atentă față de mâna de Români din Europa și America,de ce nu s'o fi interesând de soarta milioanelor de Români din Basarabia și Bucovina?...

* Vintilă Horia,"Dumnezeu s'a născut în exil",ed."Carpații",Madrid,1978.- Originalul în franceză își meritase,prin 1960,premiul Goncourt.Autorul,trăit pe plaiuri oltenești,a vrut acum să pună și compatrioților săi la îndemână acest "jurnal" al lui Ovidiu,contemporan al lui August și al copilăriei lui Isus și străbun al exilaților,pe care-l plimbă dela Constanța până pe culmile Vrancei, la răsorucea Munteniei,Moldovei și Transilvaniei de mai târziu,peste tot strivit de nostalgia Romei dar mângâiat de "blajinia" localnicilor Geți,a căror limbă a și deprins-o,scriind chiar poeme în ea.Romanul e o perlă a literaturii, române și universale.Se poate cere la dl Traian Popescu - Calle Conde de Peñalver 82, 4° - Madrid 6 - Spania.-

* Eglantina Daşchievici,"Ma patrie",Chicago 1978.- Volumaşul îngrijit,tipărit la Stuttgart,conține câteva duzini de poezii patriotico-religioase,,dedicate mai ales patriei,Basarabiei,Bucovinei,Franței,Paștelui,Crăciunului,robirii Țării, Exilului; dar,"deși nota melancolică și nostalgică predomină în aceste poeme, ele rămân totuși animate de forța morală a speranței într'un viitor frumos și de credința în implacabila justiție imanentă",putând astfel implanta în suflete "imaginea sfântă a libertății și independenței României".Adresa autoarei: 4621 North Kenmore Ave - Chicago/Ill.60640 - USA.-

* Centenarul Independenței României,Montreal(Canada),1977.- Intr'o broșură de vreo sută de pagini e cuprins programul Săptămânii Românești dela Montreal, 8-14 Mai 1977,ocazionată de centenarul Independenței,la care și-au dat concursul, cu diferite teme adecvate,Dan Pleșoianu,Liviu Mureșanu,Georgeta Crainic(cu o caldă evocare a pictorului Grigorescu),Zeno Câmpeanu,Petre Sultana,preot dr.Pe-

unde la cântece şi recitări vedem corala "Buna Vestire"(dirijată de Al.C.Pop[illegible] şi pe dnii Silviu Pârlea,George Constantinescu,Vasile Grama,N.Popescu,Ion Con-stantinescu,Aurel Gramescu,Mihai Naum,Alex.Sireteanu,Kati Dumitraşcu.Din Comitetul iniţiator au făcut parte Zeno Câmpeanu,Georgeta Crainic,Silviu Mureşanu,Al. Oană,Dan Pleşoianu,Ovidiu Popescu,pr.dr.Popescu,dr.Sorin Sonea,George Stanciu, Petre Sultana şi Vasile Tega.-

* Secolo d'Italia,cotidian al Mişcării Sociale Italiene,Roma,a publicat în numărul din 29 Iulie Comunicatul cu înfiinţarea,la Paris,a Consiliului Naţion[al] Român,invitând pe refugiaţii,de orice naţionalitate,cari vor să colaboreze,să se adreseze la "Alternativa Nazionale",Casella Postale 688,Milano.-

– Comunicatul a fost publicat şi de "Alternativa Nazionale",în numărul pe Iulie,cu încheierea că "iniţiativa refugiaţilor români de a constitui un Comit[et] Naţional cuprinzând toate partidele în exil merită toată atenţia şi sprijinul pentru forţa sa morală de a fi ştiut să sacrifice interesele partizane pe alta[rul] unităţii naţionale".-

* Nicholas Dima,în "Journal of Geography",Mai,1978,USA: "University education in Eastern Europe: the case of geography in Romania".

– în "Solia",Apr.1978: O interesantă "Întâlnire în vis" cu Mântuitorul.-

* Florica Baţu,"Seară lumească",versuri,Kitchener-Canada,1978.-

* Vestitorul Român Canadian,redactat de pr.Dumitru D.Ichim,Kitchener.-

VITEJII PARTIDULUI

Zece membri de partid
Au visat o viaţă nouă,
Unul a visat în somn
Şi-au rămas doar nouă.

Nouă membri de partid
De marxism s'au copt,
Unul însă s'a cam ars
Şi-au rămas doar opt.

Opt membri de partid
Au trecut la fapte,
Unul a trecut la Tito
Şi-au rămas doar şapte.

Şapte membri de partid
Au făcut afaceri grase,
Unul a făcut cam multe
Şi-au rămas doar şase.

Şase membri de partid
Au strigat lozinci,
Unul a greşit lozinca
Şi-au rămas doar cinci.

Cinci membri de partid
Au miting la teatru;
Unul n'a aplaudat
Şi-au rămas doar patru.

Patru membri de partid
Sunt cu toţi evrei,
Unul s'a repatriat
Şi-au rămas doar trei.

Trei membri de partid
Nu mai vor război,
Unul pace n'a mai vrut
Şi-au rămas doar doi.

Doi membri de partid
Defilând cu pumnul,
Unul pare'ameninţă...
Şi-a rămas doar unul.

Un membru de partid
Ajuns în post mare,
Lamentabil a căzut
La verificare.

(Un membru de partid
Cel mai răsărit,
A plecat cu Oneteul
Şi n'a mai venit)

Niciun membru de partid
Luptă pentru pace,
Dar partidu-i vigilent,
Ştie el ce face!

&& La Avignon a avut loc,între 9-16 Mai,cu ocazia centenarului jocurilor Latinităţii,o serie de manifestări,la împlinirea veacului de când Vasile Alecsandri a fost încununat cu marele premiu al Jocurilor floreale,de către un juriu prezidat de Mistral,pentru "Cântecul gintei latine".Au participat savanţi şi poeţi din toată lumea latină.In seara de 13 Mai a avut loc ceremonia desvelirii unei plăci comemorative a evenimentului din 1878; iar a doua zi s'a ştiut că printre premiaţii concursului internaţional de poesie sunt şi trei români: Teodor Balş,marele premiu al latinităţii şi premiul întâi pentru poezie în limba română; Petre Ghelmez,premiul al doilea pentru poezie în română; şi Traian Lăzărescu,premiul al doilea pentru poezie în latină.-

&& O întrebare pentru ideologul d-lui Sima,la care aşteptăm un răspuns deschis,legionăreşte,fără suceli de vorbe: Ce alternativă de ozon moral poate oferi omenirii"putrede" un "om" care a pângărit căminul fratelui de luptă?...

&& In zilele de 6-8 Octombrie va avea loc la Freiburg adunarea generală anuală a Bibliotecii Române,cu manifestări culturale,în localul din Uhlandstr.7.-

- -

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Erbprinzenstr.17 A - Germania
Contribuţiile pot fi trimise,pe acelaş nume,în Germania,la Offentliche Sparkasse,Konto 1264443,Freiburg; în Italia,la C.C.Postale 4332[illegible]; în Franţa,pe numele Jean Şteflea,Soc.Générale,5 Place Gambetta,Paris,contul 5-021415-5.-